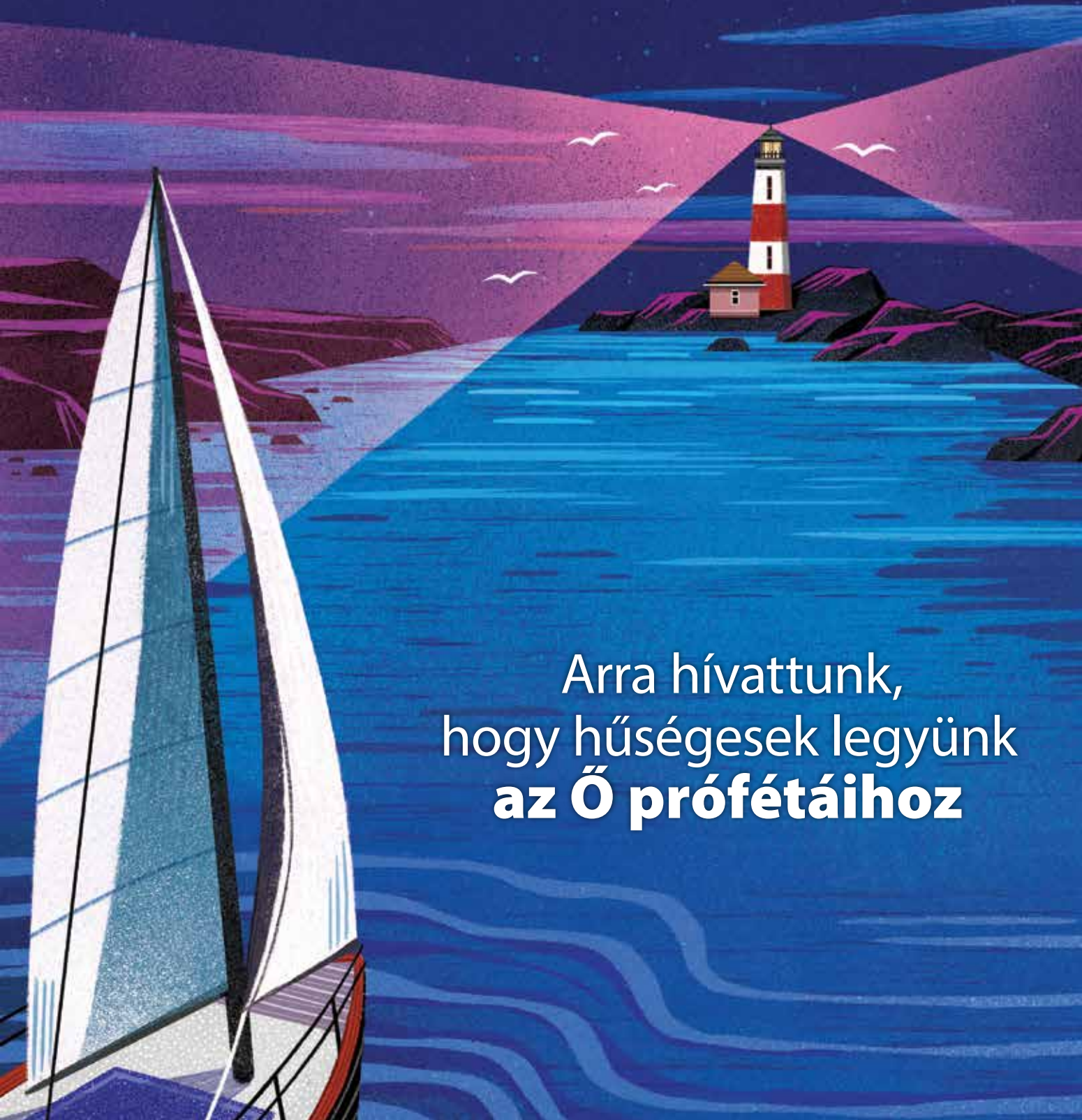

2019. OKTÓBER: Az Istentől származó és a saját kútjából hirdetett üzenet + Helyesen olvassuk-e a Bibliát?
+ Poroljuk le a törvényt és a próféták üzeneteit! + Igaz és hamis próféták, régen és most
+ A nagyobb világosság és a kisebb világosság népe + Egy próféta Isten végidei népe számára

Adventszemle

IMAHETI FELOLVASÁSOK: 2019. NOVEMBER 29. – DECEMBER 7.

Arra hívattunk,
hogy hűségesek legyünk
az Ő prófétáihoz

Tartalom

3 Első péntek este

Annyira közel!

5 Első szombat délelőtt

Miért küldött Isten prófétákat?

8 Első szombat délután

Történet a prófétákról

10 Vasárnap

Isten üzenetet akar neked küldeni

12 Hétfő

Az Istentől származó és a saját kútfőből hirdetett üzenet

14 Kedd

Helyesen olvassuk-e a Bibliát?

16 Szerda

Poroljuk le a törvényt és a próféták üzeneteit!

20 Csütörtök

Igaz és hamis próféták, régen és most

22 Második péntek

A nagyobb világosság és a kisebb világosság népe

24 Második szombat délelőtt

Egy próféta Isten végidei népe számára

28 Második szombat délután

Ma is megtagadjátok őket?

27 Felhívás a 2019-es imaheti adományozásra

31 Olvasmány gyermekek számára

Arra hívtunk, hogy hűségesek legyünk az Ő prófétáihoz

Isten mindig vágyott arra, hogy beszélgethessen teremtményeivel. Mielőtt a bűn belépett volna ebbe a világba, Isten az Éden kertjében sétálva személyesen beszélgetett Ádámmal és Évával. A bukás után ez már nem volt lehetséges, ugyanis az embereket megemésztette volna Isten dicsőségének megjelenése.

Ám mivel nem akart magunkra hagyni bennünket, Isten egy másik módszert tervezett el arra, hogy utasításait, figyelmeztetését, feddését és szeretetét közölje az emberekkel: a próféta ajándékát. Isten prófétái olyan fontosak, hogy a Biblia így biztosít bennünket: „Az én Istenem, az Úr, semmit sem cselekszik addig, míg meg nem jelenti titkát szolgálóinak, a prófétáknak” (Ámos 3:7, ÚRK).

Ebben az évben az őszi imaheti anyagunk témája: „Arra hívtunk, hogy hűségesek legyünk az Ő prófétáihoz.” A héten mindvégig fontos kérdésekről fogunk elmélkedni a próféta figyelemreméltó ajándékával kapcsolatban. Például: „Miért küldött Isten prófétákat?”, „Mi indította arra a prófétákat, hogy megosszák az emberekkel üzeneteiket?”, „Melyek az igaz próféta ismertetőjegyei?”, „Hogyan kell magyaráznunk a profetikai szavakat?” Ezenkívül további izgalmas kérdések is felvetődnek.

A napi felolvasásokban Marcos és Claudia Blanco fognak vezetni bennünket e fontos témakör feltárásában, gondolatébresztő és lelkesítő írásaik által.

A heti olvasmányok koronájaként egy prédikációt olvashattok „Egy próféta Isten végidei népe számára” címmel, amely Ellen G. White írásait mutatja be, s arról is beszél, mennyire hangsúlyos írásaiban az a gondolat, hogy a Biblia a hitünk és gyakorlatunk egyedüli zsinórmérféke.

Bátorítalak titeket, hogy különítsetek el mindennap időt az imádságra és a tanulmányozásra ezen a különleges imahéten! Biztos vagyok abban, hogy az Úr bőségesen megáldja egyházunk világszéles családjának összejöveteleit, miközben arra összpontosítunk, hogyan tudnánk hűségesek lenni az Ő prófétáihoz Krisztus közeli visszatérésére várakozva.

Ted N. C. Wilson, a világszéles Hetednap Adventista Egyház elnöke. Egyéb cikkek és kommentárok olvashatók az elnöki irodából a Twitteren @PastorTedWilson és a Facebookon @PastorTed Wilson elérhetőséggel.

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

Adventszemle

2019. október. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jiğău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Különlleges munkatársak Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Fordította Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szöcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0756-059330; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viața și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

Annyira közel!

Isten beteljesedett jövődöléseinek meg kellene erősíteniük a hitünket, hogy bátran, reményteljesen nézzünk a jövőbe.

AUREL NEAȚU

És felméne Mózes a Moáb mezőségéről a Nébó hegyére, a Piszga tetejére, amely átellenben van Jérikhóval; és megmutatá néki az Úr az egész földet, a Gileádot Dánig; és az egész Nafthalit, Efraim és Manassé földjét, az egész Júda földjét a túlsó tengerig; és a déli tartományt, és Jérikhónak, a pálmafák városa völgyének környékét, Coárig. És monda néki az Úr: Ez a föld az, amely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak, mondván: a te magodnak adom azt. Megengedtem néked, hogy szemeiddel lásd, de oda nem mégy át. És meghala ott Mózes, az Úrnak szolgája a Moáb földjén, az Úr szava szerint.” (5Mózes 34:1–5)

„És nem támadott többé Izráelben olyan próféta, mint Mózes, akit ismert volna az Úr színről-színre: Mindazokban a jelekben és csodákban, amelyekért küldötte vala őt az Úr, hogy véghez vigye azokat Egyiptom földjén, a Faraón, minden ő szolgáján, és az ő egész földjén; és mindama hatalmas erőben, és mindama nagy rettenetességben, amelyeket véghez vitt Mózes az egész Izráel szemei előtt.” (5Mózes 34:10–12)

Isten akarata megismerése témájának tömör megközelítésekör Jézus kijelenti, hogy nekünk, az Ő követőinek – akárcsak Mózesnek – olyan dolgokat is kinyilatkoztatott, amelyek rejtve maradnak azok előtt, akik Tőle elszakadva élnek. János 15:15 versében olvassuk: „Nem mondalak többé titeket szolgálknak, mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura. Titeket pedig barátainak mondottalak, mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek.”

A Jézussal való barátság gondolata ebben az igeversben az ismeret fontos kérdésével párosul. A szolgálótól elvárják az engedelmességet, akkor is, ha a gazda nem indokolja meg a parancsait. A Jézus barátai azonban – e szerint a szöveg szerint – teljesen más megvilágításban vannak bemutatva. Mózeshez hasonlóan a tanítványok *barátok*nak vannak nevezve. Az ókorban a barátság egyik fontos szempontja az információcseré és a kölcsönös bizalmasság volt. Jézus barátainak nevezte tanítványait, mivel mindent megosztott velük, amit az Atyától tanult (János 12:49–50), beleértve a megváltási tervre vonatkozó információkat és útmutatást is.

ANNYIRA KÖZEL!

Mózeshez hasonlóan – habár Jézus a barátainak tart minket, és rendelkezünk az üdvösséghez szükséges minden tudással – mégis megtörténhet, hogy megállunk Kánaán kapuibán. Annyira közel, de mégsem bent, a kapun belül!

Mózes tapasztalatára utalva, Ellen G. White a következőt mondja: „Ha Mózes életén az az egy folt nem esik a bűn miatt, amikor Kádesben vizet fakasztva a kősziklából elmulasztott Istennek dicsőséget adni, akkor bemehetett volna az ígéret földjére, és azután halált nem látva, ragadtatott volna el!” (Pátriárkák és próféták, 479)

„Mózes a bűn következtében jutott Sáltán hatalmába. Saját érdeme szerint jogos foglya volt a halálnak, de mégis feltámadt halhatatlan életre, mert ehhez joga volt a Megváltó nevében. Megdicsőülve jött elő sírjából, és Szabadítójával Isten városába emelkedett.” (uo.)

Csüggesztőnek, sőt, igazságtalannak tűnhet, hogy egy egész életen át tartó szolgálat után egyetlen engedetlenség miatt ilyen súlyos következményekkel kelljen számolni. Izrael vezetőjének szomorú tapasztalata eszünkbe juttatja a tényt, hogy halandók vagyunk, akik bűnben születünk, és szükségünk van az Úr Jézus áldozatára ahhoz, hogy megmaradjunk Isten tervében. Naponta szükségünk van erőre a bűn teljes mértékű legyőzéséhez mindennapi életünkben. Elhívást kaptunk növekedni a hitben, és ehhez állandó kapcsolatban kell lennünk az Atyával az imádság és a Szentírás tanulmányozása által. De ami min-

dennél fontosabb: szent, tiszta és Isten gyermekeihez méltó életre hívtunk el.

A MŰTÉT SIKERÜLT, A BETEG MEGHALT

Nemrég olvastam egy fiatalemberről, akin tüdőátültetést végeztek, de aki alig egy évre rá meghalt, mert nem vetette alá magát a műtét utáni kötelező kezelésnek, amely megakadályozhatta volna, hogy a szervezete „kilökje” a beültetett tüdőt. A férfi saját felelősségére vállalta a kockázatot, és nem követte orvosai tanácsát. Nem tudom, mi készíthette arra, hogy feladja a betegséggel vívott küzdelmet, viszont sajnálom, hogy így kárba veszett az orvosok erőfeszítése és a donor – egy 21 éves fiatalember – családjának nemes gesztusa. Minden igyekezet hiábavalónak bizonyult. A műtét és az operációt követő felépülés közben folyt, minden feltétel biztosítva volt ahhoz, hogy a beteg életét megmentésék, de mivel nem volt hajlandó tovább folytatni a kezelést, vagy mert nem talált okot a küzdelem folytatására, elvesztette a jótévői által felajánlott életmentő ajándékot.

A MEZŐMÉNESI ÉLETMÓDKÖZPONT KERESZTÉNY VILÁGNÉZETŰ ORVOST KERES.

A mezőmènesi Lifestyle Életmódközpont orvost alkalmaz a dr. Sorin Moroşan által vezetett csapatba. Az ideális jelentkező a következő szakképesítéssel rendelkezhet: családorvos, belgyógyász, kardiológus, diabetológus, endokrinológus, fizioterápiás szakorvos, reumatológus.

További részletek telefonon,
16:00 óra után: 0744-709.706.

Nincs alkalmasabb gyógyszer azok számára, akik nem látják már a helyes utat, mint Isten Igéje, melyet prófétái által közvetített.

De mi a helyzet velünk, akik egy enél sokkal nagyobb küzdelem résztvevői vagyunk, akik új szívet, tiszta ruhát, szeplőtlen jellemet kaptunk? Rémülettel gondolok arra, hogy fennáll a lehetősége: elveszítjük ezt az ajándékot, pedig az Ajándékozó sok szeretettel ajánlotta fel nekünk, a Golgota keresztyén végrehajtott „műtét beavatkozása” sikeres volt, és a műtét utáni felépülés is kiváló. Istennek mindenre gondja volt az Ő Fia által. És hogy az operáció utáni gyógyulási folyamat kockázatmentes legyen, az Atya elküldte nekünk a Szentlelket, hogy minden lépésünket vezesse, minden döntésünkben utat mutasson és támogasson.

Sajnos sok embert ismerek, aki elveszítette a motivációját a harc folytatásához, aminek oka az, hogy elutasítja az erőt, amelyet csak akkor kaphat meg, ha naponta Istennel jár. „Elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kutakat ássanak maguknak. És repedezett kutakat ástak, amelyek nem tartják a vizet” (Jeremiás 2:13)

AZ ÚR GONDUNKAT VISELI

A Szentlélek által kaptuk a próféciaikat. Próféta az, aki a Szentlélektől ihletve megjövendöli azt, ami a jövőben fog bekövetkezni. Nincs ember, aki saját képességei folytán előre láthatná a jövőbeni eseményeket. Egyedül Isten ismeri és mutathatja be a jövőt, és e tulajdonsága egyedivé teszi. „Megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek.” (Ézsaiás 46:9–10)

Allen Bowman teológus mondta: „A jövő eseményeinek bibliai megjövendölése egyedi és csodálatos jelenség a történelemben. A jövőbeni – teljesedett – eseményeket megjövendölő próféták bebizonyították, hogy Isten beszélt általuk.” Isten beteljesedett jövendöléseinek meg kellene erősíteniük a hitünket, hogy bátran, reményteljesen nézzünk a jövőbe, bízva abban, hogy a még beteljesülésre váró prófécia is teljesedni fog. A prófécia Isten szava mindazoknak, akik már nem látják az utat, akik korunk isteneinek kelepceibe estek, és elutasítják a régi és újabb korok prófétáit, vagy akik nem úgy tekintenek Istenre, mint Atyára, akit érdekel a sorsunk, és gondot visel gyermekeiről.

Lukács evangéliuma 24. fejezetében olvassuk, hogy az Úr Jézus találkozott két csüggedt, reményvesztett, a sötétség istene áldozatául esett tanítványával. Jézus betartotta ígését, bátorította és segítette őket, hogy ismét meglássák Istent: „És elkezdvén Mózesről és minden prófétákról fogva, magyarázza vala nékik minden írást, amik öfelőle megírtak” (27. vers) Ez a lelki fájdalom enyhítő gyógyír, amely mindenünk rendelkezésére áll. Nincs Isten próféták által ki nyilatkoztatott Szavánál alkalmasabb gyógyszer azok számára, akik már nem látják az utat.

„Igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövegre, míg nap-pal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben.” (2Péter 1:19)

Gondolatok az imádsághoz:

1. Imádkozunk azért, hogy jobban, mélyebben megértsük a Biblia megváltási tervre vonatkozó tanításait.
2. Kitaró imában kérjük erőt szent, tiszta és Isten gyermekeihez méltó életet élni.
3. Dicsőítsük a mennyei Atyát a Szentlélek ajándékáért és Fia áldozatáért, amelyet üdvösségünkért hozott.

Aurel Neaţu, a Romániai Adventista Unió elnöke

Első szombat délelőtt

Miért küldött Isten prófétákat?

Az Úr kinyilatkoztatja akaratát az Ő prófétáinak

TED WILSON

Képzéljük el, hogy az első arc, amit életünkben meglátunk, Isten arca; s az első hang, amit meghallunk, Isten hangja! Ádám és Éva esetében ez így történt. „Ekkor megformálta az Úr Isten az embert a föld porából, és élet leheletét lehelte az orrába. Így lett az ember élő lélekké” (1Mózes 2:7, ÚRK).

„Az Úr Isten azt az oldalbordát, amelyet kivett az emberből, asszonnyá formálta, és odavitte az emberhez” (22. v.).

Amikor Ádám és Éva kinyitották a szemüket, Jézus kedves arcát pillantották meg, és az első szavak, amiket meghallottak, Jézus dallamos hangján érkeztek hozzájuk.

Minden tökéletes volt gyönyörű, kerti otthonukban! Angyalok társaságát élvezték, örültek az egymással és az Istennel való közösségnek. Ellen White így írja le a jelenetet: „Ádám és Éva nemcsak Isten atyai gondoskodását élvező gyermekek voltak, hanem tanulók is a végtelen bölcs Isten iskolájában. Élvezték az angyalok látogatásait, és beszélgethettek Alkotójukkal Őt eltakaró fátyol nélkül.”¹

Ám miután a bűn belépett világunkba, a dolgok szörnyű irányt vettek. A helyett, hogy örömeiket lelték volna az Istennel való találkozásban, őszüleink rettegve menekültek előle, és rejtekhe-lyeket kerestek. Persze Isten elől senki sem tud elrejtőzni.

Sok-sok minden veszett el azon a napon, de az egyik legfájdalmasabb veszteség az volt, hogy az emberpár nem élvezhette tovább az Alkotójával való nyílt, szemtől szembeni közösség kiváltságát. „Ádám, még ártatlanságában, nyíltan, korlátok nélkül élvezhette a Teremtőjével való közösséget, de a bűn szakadékot okozott Isten és ember között, s ezt a mélységet csak Krisztus engesztelése tudta áthidalni; csak ez tehette újra lehetővé az áldás, illetve az üdvösség közlését a mennyből a föld felé.”²

ISTEN NEM HAGYOTT MAGUNKRA BENNÜNKET

Ha szeretünk valakit, akkor folyton beszélgetni akarunk vele, és minél több időt tölteni a társaságában. Szülőként alig várjuk, hogy a gyermekeinkkel lehessünk, sok közös élményt szerezzünk, amikor taníthatjuk és bátoríthatjuk őket, és segítségünket felajánlhatjuk. Úgy érezzük, ajándék az, ha ott lehetünk nekik, és beszélgethetünk velük.

Ha mi, emberek, ennyire nagyon vágyunk arra, hogy beszélgethessünk a szereteteinkkel, mennyivel inkább vágyik mennyei Atyánk arra, hogy értekezhesen velünk? Jézus mondta: „Ha azért ti gonosz létekre tudtok fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?” (Máté 7:11, ÚRK).

Isten nem hagyta földi gyermekeit Sátán markában. Mivel a bűn falként állt közöttük, már nem beszélhetett velük szemtől szemben, és nem taníthatta őket úgy, mint korábban tette, ezért kitervelt más módszert, ami által közölhette mindennél fontosabb, életmentő iránymutatásait a világ felé.

A Biblia legalább kilenc csatornát jelelt meg, amelyen keresztül Isten kommunikált az emberekkel:

- (1) angyalok;
- (2) a teremtett világ (természet);
- (3) felhő-/tűzoszlop;
- (4) Urim és Thummim;
- (5) álmok;

- (6) egyenesen a mennyből érkező hang;
- (7) a Szentlélek, aki egyéni vezetést ad az embereknek;
- (8) a személyesen megjelent Krisztus;
- (9) a próféták.

Jóllehet az Úr az összes fent említett kommunikációs módszert használta, „Isten akaratának legfőbb kijelentései, amelyekkel egyházát vezette a történelem minden korszakában, a próféták által adattak”³. Természetesen a legfontosabb hírnök maga Jézus Krisztus volt (Lukács 24:19; Máté 13:57–58). Isten prófétái annyira fontosak, hogy a Biblia ezt a biztos kijelentést teszi erről: „Az én Istenem, az Úr, semmit sem cselekszik addig, míg meg nem jelenti titkát szolgálóinak, a prófétáknak” (Ámos 3:7, ÚRK).

MIÉRT KÜLDTE ISTEN A PRÓFÉTÁKAT?

Miért küldte Isten a prófétáit? A Bibliában találjuk a választ: „Pedig az Úr, atyáik Istene időben elküldte hozzájuk követeit, mert kedvezni akart népének és lakóhelyének” (2Kronika 36:15).

Ennek a szakasznak érdekes a szövegkörnyezete. Júda királysága sokat veszített, a babiloni fogság és a megsemmisülés szélén állt. A gonosz királyok sora után Sedekiás, Júda utolsó királya, „sőt, még a papok fejedelmei és a nép is mindnyájan szaporították a bűnt a népek undokságai szerint, és beszennyezték az Úr házát, amelyet megszentelt Jeruzsálemben” (14. v., ÚRK).

Hogyan reagált milderre Isten népe? „Kigúnyolták Isten követeit, beszédeit megvetették, és gúnyt űztek prófétáival, míg végül az Úr haragja fölgerjedt népe ellen, és többé már nem volt segítség” (16. v.).

Komoly és veszélyes dolog megvetni Isten utasításait, amelyeket prófétáin keresztül küld. Ebben az esetben fiatal férfiak és nők, idős emberek, sőt az Isten szentélyében menedéket kereső személyek halálát okozta az engedetlenség. A szentély megmaradt kincseit elröbölták, Isten házát leégették. Jeruzsálem falait leröbölták, a város megsemmisült. Az életben maradtakat Babilonba hurcolták fogolyként.

Az Úr figyelmeztette őket mindezekre prófétáin keresztül, beleértve Jeremiást is, de az emberek nem hallgattak rá (15. v.).

A próféták bemu- tatták a népnek, hogy Isten eléggé értékeli az embe- reket ahhoz, hogy közülük válasz- szon férfiakat és nőket az Ő képv- seletére.

Sajnos Isten prófétáit és az általuk közölt üzeneteket gyakran utasították el az emberek. Mindazonáltal Isten fenn tartotta ezt a közlési csatornát, mert népe az Ő szeme fénye (5Mózes 32:10; Zakariás 2:8).

ISTEN PRÓFÉTÁIN KERESZTÜL DOLGOZIK

A Mindenható korszakokon át küldte megújító, életadó, életmentő üzeneteit prófétáin keresztül. A próféták hétköznap nap emberek, akiket Isten választ ki arra, hogy Őt képviseljék, fogadják üzeneteit, és hűségesen közöljék azokat népével.

Isten látomásokban és álmokban szólt népéhez prófétáin keresztül, akik az Ő Szentlélekének vezetése alatt voltak. Ők a nép nyelvén közölték mindazt, amit láttak és hallottak. „Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szentlélektől indítatva szóltak az Istennek szent emberei” (2Péter 1:21).

A próféták fontos szerepet töltöttek be az emberiség történetében, élő példaként annak, hogyan áldhatja meg Isten az Ő népét azáltal is, hogy prófétákat küld nekik. A *Messenger of the Lord* [Az Úr küldötte] című könyvében Herbert Douglass nyolc okot sorol fel, amiért Isten prófétákat küldött „ahelyett, hogy valami drámaian figyelemfelkeltő módszerrel használt volna, például az ég felhőibe írt volna ujjával, vagy mennydörgő hangon közölte volna akaratát minden reggel és este.”⁴

1. A próféták előremutattak Krisztus első eljövételére, és készítették a Mesiás útját.

2. Az Úr küldötteiként bemutatták a népnek, hogy Isten eléggé értékeli az emberek ahhoz, hogy közülük válasszon férfiakat és nőket az Ő képviselőjére.

3. A próféták állandóan emlékeztetnek arra, hogy Isten iránymutatása mindig közel van és elérhető.

4. A próféták jelenléte próbakő volt a nép számára abból a szempontból is, hogy hogyan viszonyulnak Istenhez.

5. A próféták üzenetei ugyanazokat a célokat szolgálták, mint a Teremtővel való, személyes kommunikáció.

6. A próféták bemutatták, mit valósíthat meg az ember életében az Istenrel való közösség és a Szentlélek átalakító kegyelme.

7. A próféták segítettek közölni a megváltás tervét az emberekkel, mert Isten következetesen együtt használta

az emberi és isteni eszközöket, mint a lehető leghatékonyabb módszert az elvesztett emberiség elérésére.

8. A próféták legkiemelkedőbb munkája az, hogy írásaik ott szerepelnek Isten írott Igéjében.⁵

A PRÓFÉCIA: AJÁNDÉK

Világos, hogy a próféták kulcsfontosságú szerepet töltenek be az Isten és az emberek közötti kommunikációban. Isten írott Szava, a Biblia, megőrizte számunkra Isten sok utasítását, magyarázatát, feddését, bátorítását és ránk vonatkozó terveit.

A Biblia Isten üzeneteit tartalmazza, amelyeket népének küldött, továbbá a feljegyzéseket arról, miként munkálkodott közöttük. Mindezt prófétái jegyezték fel mintegy 1600 éven keresztül (Mózesztől egészen János apostolig), ahogyan a Szentlélek ihlette őket.

A próféta ajándéka egy a Lélek ajándékai közül, amelyeket 1Korinthus 12 sorol fel. Isten Igéje azt mondja, hogy ez az ajándék jelen lesz az idők végéig. Isten végidei maradék népének leírásánál ezt olvashatjuk: „Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadakozzék a többi utódjával, akik megőrzik az Isten parancsolatait, és akiknél megvan Jézus bizonyágtétele” (Jelenések 12:17; ÚRK).

E szakasszal kapcsolatosan, és a gondolatra utalva, hogy Isten valóban szól prófétáin keresztül, olvassuk el az angyal szavait, amelyeket Jánoshoz intézett: „... szolgatársad vagyok neked és testvéreidnek, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele: Istent imádd, mert Jézus bizonyágtétele a próféta lelke” (Jelenések 19:10, ÚRK).

A hetednapos adventisták hiszik, hogy Isten az Ő bölcsességétől és együttérzésétől indítva prófétát támasztott ezekben az utolsó napokban. Habár nem szükséges az igaz próféta minden ismervét itt részleteznünk, egy fontosat megemlítünk közülük, mégpedig azt, hogy egy igaz próféta sosem fog ellentmondani az előző prófétai üzeneteknek, mert „a próféta-lelkek engedelnek a prófétáknak” (1Korinthus 14:32), és akik nem így tesznek, „azoknak nincs hajnaluk” (Ézsaiás 8:20).

Ellen White minden írásában, leveleiben, prédikációjában és üzenetében

a Bibliát emeli magasra, és sosem mond ellent a Szentírás tanításainak. Milliókat vezetett Jézushoz prófétai szolgálata által, még több milliók pedig áldást nyertek Istentől jövő tanácsai révén. Az egészséges életmóddal, oktatással, szolgálattal és sok más témával kapcsolatos tanácsai ma is útjelzőként szolgálnak Isten népe számára. Az eljövendő eseményekre való figyelmeztetések és az utasítások, hogy hogyan készüljünk fel a legjobban ezekre, olyan üzenetek, amelyek mindenkinek hasznára és áldására válnak, aki komolyan veszi azokat.

Ezen az imahéten bátorítalak titeket, hogy fontoljátok meg, milyen hihetetlen bölcsességről és együttérzésről tanúskodik az az ajándék, amit Isten prófétáin keresztül adott nekünk, és emlékezzünk, hogy ezek az áldások abból származnak, ha odafigyelünk az Ő szavára. „Bizzatok az Úrban, a ti Istenetekben, és megerősít titeket. Bizzatok prófétáiban, és szerencsések lesztek!” (2Kron 20:20, ÚRK).

Gondolatok az imádsághoz:

1. Imádkozzunk azért, hogy képesek legyünk meghallani a Szentlélek segítségével által mindazt, amit Isten üzen nekünk prófétáin keresztül!
2. Imádkozzunk átgondoltan mindazokért az áldásokért, amelyeket életünk során az Ő prófétáinak bátorító üzeneteiből nyertünk!
3. Kérjük Istent, hogy világosan értesse meg velünk az Ő végidei prófétájának, Ellen White-nak a szerepét!

1. Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 23–24. o.

2. Uo., 41. o.

3. T. Housel Jemison: *A Prophet Among You* [Egy próféta köztetek]. Mountain View, Calif., 1955, Pacific Press Pub. Assn., 23. o.

4. Herbert E. Douglass: *Messenger of the Lord: The Prophetic Ministry of Ellen G. White* [Az Úr küldötte: Ellen G. White prófétai szolgálata]. Nampa, Idaho, 1998, Pacific Press Pub. Assn., 10. o.

5. Uo.

Ted N.C. Wilson, a Hetednapos Adventista Egyház Generál Konferenciájának elnöke

ELMÉLKEDÉSRE SZÁNT GONDOLATOK

„Némelyek azon ütköztek meg, hogy azt mondtam: »Nem állítom, hogy próféta vagyok.« Erre megkérdezték: »Hogy van ez?« Nem voltak efféle állításaim, egyedül az, hogy az Úr hírnöke vagyok. Ő hívott el ifjúságom idején, hogy küldöttje legyek, elfogadjam szavát és világos, határozott üzenetet vigyek az Úr Jézus nevében. [...]

Hogy miért nem állítottam, hogy próféta vagyok? Mert napjainkban sokan, akik nagy bátorsággal prófétáknak vallják magukat, a Krisztus ügyének gyalázói. És azért, mert munkám sokkal többet foglal magában, mint amennyit a próféta szó jelöl.

Amikor megkaptam ezt a munkát, arra kértem az Urat, hogy helyezze a terhet valaki másra. A munka olyan hatalmas, átfogó és sokrétű volt, hogy attól félttem, nem fogom tudni bevégezni. De a Szentlélek által az Úr képessé tett arra, hogy teljesítsem a nekem kijelölt feladatot.” (*Szemelvények*, 1/32–33)

Történet a prófétákról

Örökkévaló dolgok az apró
részletekben

EMIL JIGÄU

Feltevődik a kérdés: nyújt-e valami újat ez a történet? Elsősorban és leegyszerűsítve: ez egy élő történet. Van teste, húsa, eleven és önállóan lélegzik. Olyan személyeket, helyszíneket, történéseket és körülményeket, reményeket, csalódásokat és kitörő örömeiket mutat be, amelyeket az elvi diskurzus könnyedén mellőz. A történet konkrét, háromdimenziós, „élő kép”. Tulajdonképpen nem készlet *gondolkodásra* anélkül, hogy ne kínálna fel gyakorlati *életbölcsséget*. A leírás lényegében maga az üzenet.

Másodsorban, miközben a diskurzus argumentatív, a történet indikatív, vagyis javasló. Nem elméletet vonultat fel, hanem megmutatja a valós állapotot, helyzetet.

Ugyanakkor a történet nem kínál válaszokat, hanem válaszkérésre serkent. Összegezve elmondhatnánk, hogy a lírás a hallgatásával közöl. Magyarzatok helyett „megmutat”. Sokkal könnyebb elsajátítani a nyakkendő megkötésének, vagy valamilyen készülék használatának a technikáját, ha valaki szavak nélkül mutatja be a folyamatot. És nem véletlen az sem, hogy a nevelésünk nem ékesszóló előadásokkal kezdődött, hanem bibliai történetekkel – a szülők, nagyszülők által elmondott prófétai üzenetekkel.

Íme, néhány újhítt próféta életének végtelenül egyszerű története, amely azonban az üdvösség hatalmas üzenetét közli velünk. Más szóval, apró dolgok beszélnek nekünk az örök értékekről. 2Kir 6:6-7: „*És monda az Isten embere: Hová esett? És mikor megmutatta néki a helyet, levágott egy fát és utána dobta, és a fejsze feljött a víz színére. És monda: Vedd ki. És kinyújtván kezét, kivevé azt.*”

A próféták fiai valószínűleg a jerikói prófétaiskola diákjai lehettek, mivel a Jordán partjára mentek ki fát gyűjteni az építkezéshez. A munka Elizeus próféta felügyelete alatt zajlott, így közben hallgathatták a tanításait is. Minden jel arra utal, hogy Elizeus nem lakott folytonosan ebben az iskolában, hanem a különböző iskolákat felkeresve látogatott el ide is. Ebben az iskolában annyira megugrott a tanulók száma, hogy a rendelkezésükre álló helyiségben már nem fértek el. A leírás a prófétai közösség folyamatos létezésére utal. Mindez annak az igazi nevelés iránti érdeklődésnek a jele, amelyet Illés és Elizeus is tanúsított. Elizeus több ízben – és Illéshez viszonyítva gyakrabban – van bemutatva szoros kapcsolatban a próféták e közösségével.

A prófétaiskolák egyik rendeltetése az volt, hogy a diákokat a gyakorlati életre tanította. Az ifjak megtanultak a körülöttük élő emberekhez hasonlóan dolgozni, hiszen nem kellett elkülönülniük azoktól, akiket lényegében szolgálniuk kellett.

A diákok egyik nap meghívták a prófétát, hogy tartson velük a Jordán partjára, ahol az új szárny építéséhez szükséges faanyagot kitermelhetik. A fiatalok nem féltek a munkától, és Elizeus készségesen velük tartott. „Én is elmegyek” – válaszolta a próféta, a nép fia. Hazájában egyenrangú volt a királyokkal és a tábornokokkal, de a napszámosokkal is. Sose különült el. Mindig ott akart lenni, ahol alkalom adódott a szolgálatra, és ahol szívesen fogadták.

A Jordánhoz érve azonnal munkához láttak. Egy adott pillanatban azonban az egyik ifjú fejszéje beesett a vízbe. A zsidók már régóta használták a vasfejszét. A vasból készült vágó eszköz a régmúlt időkben sem volt annyira biztonságos – mint ahogy ma sem az –, hiszen a mőzesi törvénykezés is utal olyan helyzetre,

amikor a fejsze favágás közben kiesett a nyeléből (5Móz 19:5).

A favágó fiatal próféta felkiáltott: „Jaj, jaj, édes uram! Pedig ezt is kölcsön kértem!” Egy lelkiismeretes fiatalember kiáltása volt ez, aki elveszített egy kölcsönkért szerszámot, és valószínűleg túl szegény volt ahhoz, hogy megtérítse a veszteséget. Abban az időben egy vasfejsze igencsak sokba került. Saul uralkodása idején a palesztinai vastartalékokat a filiszteusok monopolizálták, hogy ezzel is meggyengítsék Izrael haderejét (1Sám 13:19).

„Hová esett?” Furcsa kérdés! Elizeus olyan próféta volt, aki Isten ereje által halottakat támasztott fel, és az emberek szívébe látott. A vízbe esett fejszét azonban nem látta meg. A próféták ugyanúgy szereznek ismeretet, mint embertársaik. Ha nem kapott mennyei üzenetet, a próféta sem tudhatta, hová esett a fejsze. Isten az, Aki eldönti a szükségletet és a megfelelő alkalmat, hogy mikor kell még több világosságot nyújtania. Az Úr egyetlen csodát sem tett annak érdekében, hogy Elizeus megtudja a fejsze hol-létét, vagy hogy egyáltalán tudomást szerezzen a vízbe eséséről.

Ekkor Elizeus fogott egy fadarabot, és azt a fiatalember által megjelölt helyre dobta, majd... megtörtént a csoda: a vasfejsze legyőzte a gravitációt, és felemelkedett a víz színére! Az eljárás jelentősége nem lett kinyilatkoztatva. Isten nem közli minden alkalommal, hogy miért vagy hogyan tett egy bizonyos csodát, és nem is fontos minden esetben megértenünk az Úr útjait. Ez egy közvetlen isteni beavatkozás volt, a fadarabnak csupán jelképként volt jelentősége.

Figyelemre méltóak azok a bibliai történetek, amelyekben felbukkan a fa! Máránál (2Móz 15:23) Isten a keserűségre kínált megoldást: egy fadarab változtatta édessé a keserű vizeket.

Figyeljük meg, hogy Isten nem egy új forrást mutatott az izraelitáknak, hanem megédesítette a keserű vizeket. Sok esetben elutasítjuk a gyógyulást, és a felkínált megoldás helyett inkább menekülni próbálunk az adott helyzetből. Nem akarjuk megengedni Istennek, hogy a keserű munkahelyünket édessé változtassa, nem szeretnénk megengedni neki, hogy keserű ellenségeinket közeli barátokká tegye, és így tovább. Néha

Isten egyszerű emberek, napenkénti események és körülmények által közölte a világosság és az örök reménység üzeneteit.

Isten egyszerűen csak meg szeretné változtatni azt, amivel már rendelkezünk, hogy Mára felüdítő erőforrássá, Élimmé válhasson. Ne feledjük, hogy életünk Máránál szerzett tapasztalataink arra hivatottak, hogy Élimbe, az isteni jelenlét nyugalmába és biztonságába vezessenek bennünket.

Ezt tapasztalta meg az ifjú próféta is. A fejsze lemerült a meder fenekére, ahová a próféták fiai nem juthattak le, viszont mennyei közbelépés révén feljött a víz felszínére, és ott is maradt.

Némelyek szerint ez egy közösleges csoda, és nem is igazán volt rá szükség. A szűklátókörű ember úgy gondolja, hogy a mennyei beavatkozást csak a nagy dolgokban kell keresnünk. De Isten földi gyermekeinek nincs egyetlen szívfájdalma sem, amelyre válaszként az Atya ne árasztaná ki szívének nagy szeretetét. Isten szíve még mindig válaszol földi gyermekei szükségleteire, a menny még mindig dolgozik értünk. A csodák ideje még nem járt le. Lehet, hogy nincs közöttünk egy Elizeus, de a prófétai üzenetek által Isten dolgozik azon gyermekei érdekében, akik ígéreteibe kapaszkodó, gyakorlati hittel rendelkeznek.

Ha a fiatalember vissza akarta szerezni a fejszét, neki is tennie kellett valamit. Isten nemcsak azt tehetné volna meg, hogy a fejsze a víz színére emelkedjen és ússzon, hanem a kezdeti állapotokat is visszaállíthatta volna, de általában Ő nem tesz olyan csodát, amit az emberek is elvégezhetnének önmaguk érdekében. Az ifjú is képes volt visszaszerezni a vízfelszínen úszó fejszét, és erre vonatkozóan utasítást is kapott. Amikor Isten felszólít, hogy ajándékait fogadjuk el, akkor ki kell nyújtanunk a kezünket, hogy a birtokunkba kerüljenek. Az engedtlenség és a hitetlenség Isten számos nagy áldásától foszt meg bennünket.

Azok a történetek, amelyekben fel-tűnik a gyógyító, megmentő fa, lényegében a kereszt előképéhez vezetnek bennünket. Isten a kereszten Önmagát nyilatkoztatta ki, mint az „Úr, a te gyógyító”, az „Úr, a te megváltó”. A gyógyulást és a megváltást az Ő közbelépése révén kaptuk. Jézus Krisztus a Gyógyító, a Megváltó, és keresztfán hozott áldozata véget ért. A keresztfá megédesítette az emberiség keserű vizeit. Meghívlak titeket, hogy higgyünk Istenben és a mennyei gyógyulásban!

Barátaim, ha a pusztában bolyongva történetesen nem találjuk e világ kútjait, vagy éppenséggel keserű vizet találunk, lelkünk nem lel felüdülést, és nem látjuk a kiutat, akkor azt mondom nektek: „Tekintsetek a keresztfára!” Tekintsünk újból arra, ami a gyógyító fán történt, mert onnan jön a gyógyulás, a megváltás, az örök élet.

Gondolatok az imádsághoz:

1. Mondjunk hálaimeit, valahányszor elárasztanak az isteni győzelmek, és kitartóan imádkozzunk, ha nehézségek érnek. A csodák ideje még nem járt le.
2. Imádkozzunk vezetésért, és kérjünk bölcsességet a Szentlélektől, hogy másoknak is átadhassuk a reménység üzenetét.
3. Kérjük imában Istent, hogy áraszsa világosságát e gyötrődő világra, és teljesítse Gyógyító és Megváltó Urunk visszajövetelének ígését.

Emil Jigău, a Romániai Unió kincstárnoka

Isten üzenetet akar neked küldeni

Mi készíti a prófétát az üzenet hirdetésére?

Képzeld el egy pillanatra, milyen lenne, ha sosem hallottál volna a kereszténységről! Hirtelen találsz egy könyvet az utcán. Kezedbe veszed. A borítóján ez áll: Szent Biblia. Szerző nem szerepel rajta. Ki írhatta?

Amikor a kezembe veszek egy könyvet, a címe után a szerzőjéről szóló információkat olvasom el. Mivel a könyvkiadás területén dolgozom, ezért pontosan tudom, hol találom ezeket az adatokat: az impresszumban. Ám ha a Szent Bibliát nyitom ki, meglepetésemre nem találok benne adatokat a szerzőről.

Tehát, mit feltételezne a friss olvasó, aki először lát Bibliát? Ki írta? Hogyan érkezett hozzánk? Ki állította össze a szöveget? Természetesen még a vallási témákban járatlan emberek is tudnak annyit, hogy a keresztények azt állítják: a Biblia magától Istentől származik. Azt jelenti ez, hogy a Biblia a ma ismert formájában valamikor közénk pottyant az égből? Vannak Istennek titkári munkatársai vagy szerkesztői? Isten írta vagy emberek?

Kulcsfontosságú döntést kell hoznunk, amikor a Biblia felé közelítünk, hogy eldöntsük: tőle idegen szempontok szerint fogjuk-e elemezni, vagy előnyben részesítjük azt, ahogyan a Biblia határozza meg önmagát? Hogy egybe-gyűjtjük és felmérjük jelentőségét, nem lenne igazságos a könyvvel és szerzőjével (vagy szerzőivel) szemben, ha figyelmen kívül hagynánk mindazt, amit önmagáról és eredetéről elmond.

A Biblia egyik legtermékenyebb szerzője, Pál apostol, kereken kijelentette: „A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített” (2Timótheus 3:16–17).

Ugyanebben a gondolatkörben Péter apostol így fogalmaz: „És igen biztos nálunk a prófétai beszéd [is], amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben; tudván először azt, hogy az írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szentlélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei” (2Péter 1:19–21).

A Bibliának ez az önvallomása megerősíti, hogy a Szentírás Istentől ihletett. A próféták úgy szóltak, mint akiket a Szentlélek ihletett.

Ez a két bibliai szakasz alapos és gazdag adatokat közöl a Biblia eredetéről és természetéről. Azt állítják, hogy (1) a Szentírás Istentől származik, és Ő az, aki irányítja az önmagáról szóló kinyilatkoztatást az emberekkel való kommunikációban; (2) ez a kinyilatkoztatás: az ihletés (görögül: theopneustos); és (3) ez a jelenség az egész Bibliára vonatkozik.

Miközben megfontoljuk ezeket a verseket, amelyek a Biblia eredetéről szól-

nak, fontos szem előtt tartanunk, hogy mit állítanak, és mit nem. Habár a hangsúly azon van, hogy a Biblia szerzője Isten, a szakaszok azt nem állítják, hogy Ő az író. Az írók Isten „szent emberei” voltak, akik az Ő ihletése alatt lejegyezték a kinyilatkoztatást.

Péter apostol tehát világosan állítja, hogy bár az emberek a Szentírás fizikai közlői, a kinyilatkoztatás eredete – az Írás tartalmának forrása – maga Isten. Az emberi tevékenység jelen van ugyan a folyamatban, de nem ebből a forrásból táplálkoznak a Szentírásban található magyarázatok, kifejtések és értelmezések.

HOGYAN TÖRTÉNIK AZ IHLETÉS?

Marad a kérdés: Hogyan kell értelmeznünk az isteni szerző és az emberi írók közti kapcsolatot? Milyen szerepük van e résztvevőknek? Hogyan öltött testet a kinyilatkoztatás folyamata a Szentírásban?

Az olvasó számára már a felületes megközelítésből is világos, hogy a Biblia írása nem egy rövid ideig tartó, gyorsan lezáruló, egységes folyamat volt. Éppen ellenkezőleg: a Biblia a mai formájában úgy állt össze, hogy körülbelül 40 író 15 országban, három nyelven írta le bizonyágtételét: héberül, arámul és görögül. A tudósok általi megközelítés azt is feltárja, hogy sok irodalmi stílus jár együtt a sok szerzővel, és az általuk képviselt kulturális sokszínűséggel.

TEHÁT, KI ÁLLÍTOTTA ÖSSZE A BIBLIÁT?

A röviden elemzett igeversék (2Timótheus 3:16; 2Péter 1:21) kategorikusan kijelentik, hogy Isten „ihlette” a Szentírást. Ez a kifejezés azonban túl tág ahhoz, hogy pontosan meghatározza, hogyan is működik Isten akarata közlésének menynyei módszere az írásban.

Az, ahogyan a bibliai írók kifejezték magukat – az isteni üzenet közvetítésére kiválasztott szavak által – az ő választásukat tükrözték, de a Szentlélek vezette őket.

Magának a Szentírásnak az állításait figyelembe véve – amely a Biblia írott formában – próbálták a tudósok megérteni, hogyan működik az ihletés folyamata. Bár hetednap adventistákként elutasítjuk a mechanikus vagy más néven verbális inspiráció elméletét (nem hiszünk abban, hogy a Szentírás minden egyes szavát a Szentlélek diktálta volna), azt azonban hisszük, hogy a próféták a kinyilatkoztatás és az ihletés hatására formálták szavaikat. A Szentlélek vezette a prófétákat az írás folyamatában, és biztosította azt, hogy a próféták saját szavai tekintéllyel és megbízhatóan fejezzék ki a kapott üzenetet. Ennélfogva tehát a szavak „lényegi jelentőséggel bírnak a kinyilatkoztatás és ihletés folyamatában”.¹

Tény, hogy Isten vezette magukat az írókat, akik saját szavaikkal fejezték ki az Istentől kinyilatkoztatott dolgokat. Következésképpen az, ahogyan a bibliai írók kifejezték magukat – az isteni üzenet közvetítésére kiválasztott szavak által – az ő választásukat tükrözték, de a Szentlélek vezette őket. Más szóval, a Biblia írói inkább Isten írnokei voltak, nem pedig íróeszközei.

Habár a Biblia írói az emberi nyelv tökéletlen eszközét használták, Isten Igéje így is Isten akaratának végső, tekintéllyel rendelkező, tévedhetetlen kinyilatkoztatását jelentik. Tehát, a tökéletlen emberi eszköz közli az igazságot. Ugyanakkor,

ahogyan Krisztus személyében is szétválaszthatatlan az isteni-emberi természet, ugyanúgy a Bibliában sem lehet elválasztani egymástól a tartalmat és az eszközt: ez egyszerűen lehetetlen. Ez is egyszerre isteni és emberi jelenség: Isten az adatközlő, Ő vezeti az írás folyamatát is anélkül, hogy semmibe venné az ember egyéniségét vagy képességét, ám közben biztosítja, hogy az egész folyamat eredménye megbízható legyen, és megfeleljen céljainak.

Gondolatok az imádsághoz:

1. Imádkozzunk azért, hogy legyen rálátásunk a Biblia különböző részeire és arra, hogy Isten mit szeretne adni számunkra; mit szeretne jobban megértetni velünk!
2. Kérjünk jó belátást, hogy bizalommal tudjunk lenni Isten iránt, ami az ihletés folyamatát illeti, ami által adta nekünk a Szentírást!
3. Dicsőítsük Istent azért, hogy különféle üzeneteket küldött számunkra Igéjén keresztül, beleértve a példázatokat, a költői műveket és a próféciaikat!

A SZERZŐKRŐL:

Marcos és Claudia Blanco a Hetednap Adventista Egyház kiadói szolgálatában dolgozik immár több mint húsz esztendeje. Marcos lelkipásztor, aki a Dél-amerikai Spanyol Kiadóhivatal ügyvezető igazgatójaként dolgozik (Asociación Casa Editora Sudamericana [ACES]), Claudia pedig szabadúszó műfordító, édesanya, háziasszony. Mindketten szenvedélyesen szeretik Ellen G. White műveit, több könyvét fordították le és adták ki spanyolul. A Blanco házaspárnak két gyermeke van, Gabriel (15) és Julieta (13). Buenos Airesben, Argentínában élnek.

1. Idézet Raoul Dederen, „A Jelenések könyvének ihlettségével kapcsolatos hetednap adventista teológia” című előadásából, amely az Észak-amerikai Bibliakonferencián hangzott el 1974-ben. (Nyomtatásban: 10. o.)

Az Istentől származó és a saját kútfőből hirdetett üzenet

Melyek az igaz próféta ismérvei?

Mit gondolsz arról az asszonyról, aki egy a YouTube-on megosztott videofelvételen azt állítja magáról, hogy próféta? – kérdezte egy aggódó hittestvérem, amikor sorban kezelt fogtam a távozókkal egy szombat délelőtti istentisztelet után.

„Őszintén szólva, még nem is hallottam róla – válaszoltam. – Hadd nézzem meg először a videót, akkor már tudok minek alapján válaszolni.” Miután megnéztem a felvételeket, világos volt számomra, hogy az asszony nem igazi próféta. (A YouTube videómegosztó egyébként is tág teret biztosít az önjelölt próféták számára.) Mi készítet arra valakit, hogy kitarson amellet, hogy egyenesen Istentől kapott üzeneteket? S ami még fontosabb: hogyan tudja eldönteni a gyülekezet, hogy valaki valóban Istentől kapott-e próféta üzeneteket? S ha tényleg kapott, akkor már rögtön próféta lesz?

Egyrészt szem előtt kell tartanunk, hogy Isten prófétáin keresztül szeretne velünk kommunikálni. Pál apostol ezt ajánlja: „A lelket meg ne oltsátok. A prófétálást meg ne vessétek, mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok!” (1Thesszalonika 5:19–21). Komoly hibát követünk el, ha figyelmen kívül hagyjuk a próféta üzenetét, akár azt, amit Isten az ősi próféták által küldött, akár azt, amit most akar közölni népével, a vég idején.

Másrészt Krisztus figyelmeztetett bennünket arra, hogy hamis próféták fognak támadni: „Őrizkedjétek pedig a hamis prófétáktól, akik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok” (Mt 7:15). Céljuk az, hogy elhitesse, ha lehet, a választottakat is közvetlenül Jézus második eljövetele előtt (Mt 24:24). Ezért teljesen világos János tanácsa: „Szertetteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől vannak-e, mert sok hamis próféta jött ki a világba” (1János 4:1, ÚRK).

A PRÓFÉTÁK ISMÉRVEI

Melyek tehát az Isten igaz prófétáinak ismertetőjegyei? A Biblia maga is bizonyítja, hogy a hamis próféták megjelenésének jelensége nem csak korunk kereszténységének a sajátja. Már megmutatkozott Izrael népe körében, Jeremiás napjaiban is (Jeremiás 14:14). Jeremiás azt az utasítást adta kortársainak, hogy az igaz próféta egyik próbája az legyen, vajon beteljesedik-e a próféciája. „Arról a prófétáról, aki békességről prófétál, úgy ismerhető föl, hogy valóban az Úr küldte-e, hogy beszéde beteljesedik-e” (Jeremiás 28:9; lásd még 5Mózes 18:21–22).

Azt is tartsuk szem előtt, hogy a próféta szolgálata a jóvendómondásnál sokkal többet foglal magába, és a feltételes próféciák elve azon alapul, hogy ha az állapotokban vagy a kapcsolatokban változás következik be, az befolyásolja a megjósolt jövőt is (lásd Jeremiás 18:7–10), ahogy történt ez Jónás jóvendóulásának esetében is, ami Ninive pusztulására vonatkozott.

Egy másik elem arra vonatkozik, hogy a próféta üzenetnek összhangban kell lennie a már kinyilatkoztatott üzenetekkel. A kinyilatkoztatott igazságok rendszere egymással összefüggő üzenetek

láncoltat tartalmazza. A Szentírás kánonjában ugyanaz a Lélek nyilatkoztatta ki az összes profetikus üzenetet (2Timóteus 3:16). Ennélfogva minden új üzenet összhangban kell, hogy legyen a már korábban kinyilatkoztatott igazságokkal. „A tanításra és bizonyoságtételre hallgassatok! Aki nem ezt mondja, annak nincs hajnala” (Ézsaiás 8:20, ÚRK). Krisztus maga is utalt mindarra, „amelyek felőle megírtak az Írásokban” (Lukács 24:27), így mutatta be, hogy üzenete prófétaként és áldozata Messiásként egyaránt megbízható, és a jövődölések pontosan teljesedtek.

Az igazság progresszív (idővel új igazságok tárulnak fel), és a későbbi próféták új gondolatokat és részleteket adnak hozzá a korábbi próféták által kinyilatkoztatott igazságokhoz, de az új üzenetek semmiképp sem mondanak ellent a múltban adott üzeneteknek.

Habár igaz, hogy az üzenet számít, nem pedig az üzenet közvetítője, és a próféták is emberek a maguk gyengeségeivel és korlátaival együtt, Krisztus arra kér, hogy vizsgáljuk meg az önmagukat prófétának nevezők életében a gyümölcsöket, s úgy ítéljük meg hitelességüket. „Gyümölcsökről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szednek-e szőlőt vagy a bojtorjánról fügét? Minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt, és rossz fa sem teremhet jó gyümölcsöt... Tehát gyümölcsökről ismeritek meg őket” (Máté 7:16–20, ÚRK).

Habár néha időbe telik, a ragadozó farkasnak idővel kilátszanak a fogai a szelíd bárány áruhából. Természetesen minden prófétának Krisztust kell a középpontba helyeznie, vallania kell Krisztus isteni-emberi természetét, és magasztalnia kell az emberiségért hozott áldozatát. „Erről ismeritek meg az Isten Lelkét: amelyik lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; és amelyik lélek nem tesz vallást Jézusról, az nincs Istentől” (1János 4:2–3, ÚRK).

Az igaz próféta további ismérvei: üzenete időszerű (2Kir 6:10–12), gyakorlati jellegű (nem elvont vagy általános); követőinek jó gyümölcsök látszanak az életében; a kinyilatkoztatásokat álmokban és látomásokban kapja (4Móz 12:6). Jól tesszük, ha szem előtt tartjuk azt is, hogy ha a próbát alkalmazva néhány jellemző

A Szentírás kánonjában ugyanaz a Lélek nyilatkoztatta ki az összes profetikus üzenetet. Ennélfogva minden új üzenet összhangban kell, hogy legyen a már korábban kinyilatkoztatott igazságokkal.

illik is valakire, az még nem teszi őt igazi prófétává. Például attól, hogy Nabukodonozor király kapott egy látomást, még nem lett próféta e szolgálat egész dimenzióját tekintve.

MILYEN ÁRAT FIZET AZ IGAZ PRÓFÉTA?

Amíg a Dél-amerikai Spanyol Kiadóhivatalban szolgáltunk, egy tucatnál is több kéziratot kaptunk, amelyekben úgynevezett prófétai üzenetek álltak a Hetednapos Adventista Egyház számára. Néhányat közülük csak azért küldtek be nekünk, hogy elemezzük és értékeljük a tartalmukat. Volt viszont, amit azzal az igénnyel küldtek, hogy azonnal nyomtassuk ki és terjesszük, mert Istentől származik. Mivel megtagadtuk a lehetőséget, többen örök kárhozatra ítélték bennünket, mert nem fogadtunk szót az utasításainknak.

Azt állapítottuk meg, hogy ezen önjelölt próféták többségében van egy közös vonás: kétségbeesetten vágnak arra, sőt követelik, hogy őket mindenki ismerje el prófétának. Ám ha megvizsgáljuk a bibliai próféták tapasztalatát, azt láthatjuk, hogy fordítva voltak a dolgok. Sokan közülük ellenálltak az elhívásnak (Jeremiás 1:6; Ézsaiás 6:5; 2Mózes 4:10–15), vagy számtalan bizonyítékot kértek arra nézve, hogy ez valóban egy személyes elhívás (Bírák 6). Ennek fő oka az, hogy egy prófétát általában barátságtalanul fogadnak (Jeremiás 20:2; 1Királyok 18). A próféták közül „a legnagyobb” úgy végezte, hogy fejét egy ezüsttálcán vitték Heródes elé (Máté 11:11; 14:1–12). Ezek a történe-

tek azt tanítják nekünk, hogy vizsgáljuk meg a lelkeket (1János 4:1), akkor pedig különösen, amikor önjelölt próféták ragaszkodnak ahhoz, hogy ismerjük el őket Isten küldötteiként.

Minden hamisítás feltételezi, hogy létezik az igazi is. Sőt, minél ügyesebb a hamisítvány, annál inkább bizonyítja az eredeti értékét, amit a hamis helyettesíteni akar. Ezért akarja Sátán a helyükről kiszorítani az igaz prófétákat, hiszen ismeri az igazi, Istentől jövő üzenetek értékét. Vizsgáljuk meg tehát a lelkeket, de ne hallgattassuk el a Lélek hangját!

Gondolatok az imádsághoz:

1. Ha hallasz üzeneteket különböző emberektől, akik azt állítják, hogy Isten nevében szólnak, kérd az Urat, hogy adjon bölcsességet szavaik megítéléséhez!
2. Imádkozz a Szentlélek vezetéséért és bölcsességért, mielőtt csatlakoznál bárkihez, aki azt állítja, hogy Istentől jövő, biblikus üzeneteket közvetít!
3. Küldj imát Istenhez, amikor „új igazság” kerül a látókörödbe, és vizsgáld meg azt, miután kérted a Szentlelket, hogy mutassa meg, mi az igazság. Engedd meg neki annak lehetőségét, hogy ne erősítse meg azt, amit te gondolsz!

Helyesen olvassuk-e a Bibliát?

Mit mondott Jézus arról, hogyan értelmezzük a prófétai szót?

Jézusban egy különlegesen érdekes jelenséget látunk. Ő egyszerre volt az üzenet és a próféta. Ő volt az Atya legnagyobb kinyilatkoztatása (János 14:9) és egy nagy próféta (Zsidók 1:2), ahogyan a kortársai is felismerték (János 6:14; Lukács 7:16–17). „Uram – mondta még a samáriai asszony is –, látom, hogy te próféta vagy” (János 4:19).

Jézus Krisztus nemcsak a kinyilatkoztatás és a kinyilatkoztató, az üzenet és az üzenet közlője volt egy személyben, de a Szent Írásokat is kiválóan magyarázta. Mint próféta közvetlen üzeneteket hozott a mennyből, és a hagyományos prófétaiskolák jellegzetes módján, kiválóan értelmezte és magyarázta a Tórát. Már egészen fiatal korában is elakadt a szava a tanítóknak, olyannyira, hogy „akik őt hallották, mind álmélkodtak értelmén és feleletein” (Lukács 2:47, ÚRK).

Írásmagyarázóként elismert tekintély volt Izrael népe között (Márk 1:22), valamint Jeruzsálem vallási vezetői körében is; egyikük azzal a névvel illette őt, hogy Istentől küldött tanító (János 3:2).

Bár Krisztus nem azért jött, hogy megváltoztassa a kinyilatkoztatás forrását (a Törvényt), hanem, hogy betöltse azt (Máté 5:17), küldetése az volt, hogy bemutassa az Írások igazi jelentését annak a népnek, amely elfordult úgy a helyes magyarázattól, mint a szívbeli vallás igaz gyakorlatától. Ezért Jézus folyamatosan összehasonlította a korabeli magyarázók módszereit – utalva arra, hogy „azt mondták”, vagy „megmondattott” (27. v.), vagy amit a nép egy adott módon értelmezett – azzal, hogy „én viszont azt mondom” (28. v.), vagyis az igaz prófétai magyarázattal.

És mivel Krisztus nemcsak nagy tanító és próféta volt, hanem a mi példaképünk is mindenben, jól tesszük, ha tanulmányunkban követjük az Ő írásmagyarázati elveit.

Vázolt-e írásmagyarázati elveket valamelyik tanításában vagy beszédében? Egy epizód, amely közvetlenül azelőtt történt, hogy Jézus felment volna menyeyei Atyjához, segíthet több ilyen elvet is megfogalmazni. Szegődjünk hát a Megváltónk mellé az ösvényen, amely elvezet a prófétai szó valódi jelentésének felfedezéséhez! Menjünk vele az emmausi úton, és engedjük, hogy feltárjon előttünk néhány írásmagyarázati elvet, amely által elménkben világosság lesz, szívünk pedig lángolni fog!

JÉZUS HERMENEUTIKÁJA

Lukács 24-ben, miközben a két csügedt tanítványhoz beszélt, akik Emmaus felé tartottak, bemutatott nekik – vázlatosan és gyakorlati módon – néhány írásmagyarázati elvet, amelyet tanítványainak és követőinek már megtanított szolgálata során.

A beszámoló arról tájékoztat minket, hogy a két tanítvány a Jézus halála miatti gyászban lépkedett az úton, hiszen halálával minden messiási várakozásuk semmivé foszlott. Jézus ekkor szegődött melléjük, habár a két férfi nem ismerte fel Őt. Hallván tőlük csüggedésük okát, megkérdezte tőlük: „Ó, balgák és rest szívűek mindazoknak az elhívésére, amiket a próféták szoltak! Hát nem ezeket kellett elszenvednie Krisztusnak és úgy menni be az ő dicsőségébe? És Mózesről és valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, amelyek felőle megíratk az Írásokban” (Lukács 24:25–27).

Krisztus maga alapozta meg a Biblia felsőbbrendűségét a hagyomány felett, és más írók is aláhúzták a tényt, hogy a Szentírás felette áll az emberi filozófiának.

1. A kánoni elv. Krisztus nem az épen látható, első századi valóság fényében magyarázta messiási küldetésének megbízhatóságát, nem is a héber tradíció vagy a görög filozófia alapján, amelyek korának meghatározó kulturális közegét jelentették. Ellenkezőleg: azokat az információkat használta fel, „amelyek felőle megírtak az Írásokban” (27. v.). Vagyis, az Írásokat használta fel a biblikus információknak és saját messiási szerepének magyarázására. Tehát, a Biblia magyarázatához szükséges közlések magában a szentírási kánonban találhatóak. Az Írás önmagát magyarázza.

Krisztus maga alapozta meg a Biblia felsőbbrendűségét a hagyomány felett (Máté 15:3–6), és más írók is aláhúzták a tényt, hogy a Szentírás felette áll az emberi filozófiának (Kolossé 2:8), az emberi érvelésnek és logikának (Példabeszédek 14:12), és a világon felhalmozott tudásnak is, aminek része a tudomány (1Timótheus 6:20).

Az alapvető tudományos eljáráshoz az szükséges, hogy az írásmagyarázattal kapcsolatos előfeltételezéseink abból eredjenek, amit szeretnénk megérteni. Ha a filozófiára támaszkodunk a teológiai írásmagyarázat előfeltételeit illetően, az arra utal, hogy szakítunk a kánoni elvvel. Ahelyett, hogy filozófiai feltételezésekre bocsátkoznánk, magyarázatunk elveit merítsük magából a Szentírásból.

2. A Szentírás egységének elve. Az imaheti anyagunk első felolvasásából megtudtuk, hogy bár a Bibliát sok szerző

írta több évszázados periódus során, a Szentírást ugyanaz a Lélek ihlette, és az egész együtt alkotja Isten Igéjét. Ebben az értelemben következetes egység és összhang uralkodik a különböző részek között (Máté 5:17; 2Timótheus 3:16).

Krisztus hangsúlyozta ezt az elvet az Emmausba tartó két tanítványnak, amikor „Mózesről és valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, amelyek felőle megírtak az Írásokban” (Lukács 24:27, ÚRK). Azzal, hogy Mózes említtette (öt könyvét, a Pentateukhoszt) és „valamennyi prófétát”, Jézus az akkor ismert egész Szentírást, a héber Bibliát felhasználta magyarázatához, hangsúlyozva ezzel a Szentírás egységének elvét.

3. A krisztológiai elv. Jézus Krisztus azért használta az egész héber Bibliát, hogy magyarázza, amik őfelőle megírtak, mert szerette volna bizonyítani, hogy az egész Szentírás róla tesz bizonyosságot (Jn 5:39). Az Újszövetség azzal erősítette ezt a gondolatot, hogy kijelentette Krisztusról: az Ő személyében teljesedtek az atyáknak tett ígérek (Róm 15:8), mivel minden próféta róla tesz bizonyosságot (Cselekedetek 10:43), és Isten minden ígérete benne lett ámenné (2Korinthus 1:20).

4. A megváltás tervének központi szerepe. A Szentírás nem azért íródott, hogy tudásszomjunktól oltsa, ezért nem szabad csak azért tanulmányoznunk, hogy győzzünk egy vitában, vagy bizonyítsuk valakinek hitelveink helyes voltát. Azáltal, hogy rámutatott, hogy Ő volt az Írásokban szereplő ígérek teljesedése, Jézus Krisztus Isten Bárányaként mutatkozott be, aki képes megmenteni és üdvözíteni az embert. A megváltás nyilvánvalóvá teszi az egész Szentírás központi célját, és amikor az Igét tanulmányozzuk, alapvető magyarázati elv kell, hogy legyen.

A prófétai írások magyarázatának helyes alapelveinek használatával Jézus szerette volna, ha az emmausi úton börtönkötöző emberek legyőzik csüggedésüket, és boldog szívvel mennek tovább a feltámadott Krisztus örömhírének halatán, aki legyőzte a halált, és örök életet hoz. Elérte célját, hiszen az igemagyarázatok meghallgatása után bevallották: „Hát nem gerjedezett-e a szívünk, amikor beszélt velünk az úton, és magyarázta az Írásokat?” (Lukács 24:32, ÚRK).

Ha követjük e Jézus által alapított elveket, ezek nemcsak a bibliai igazságok megértésében lesznek segítségünkre, hanem lángra gyújtják szívünkben az üdvösség örömét, amelyet a Szentírás ígérete szerint Ő ad nekünk.

Gondolatok az imádsághoz:

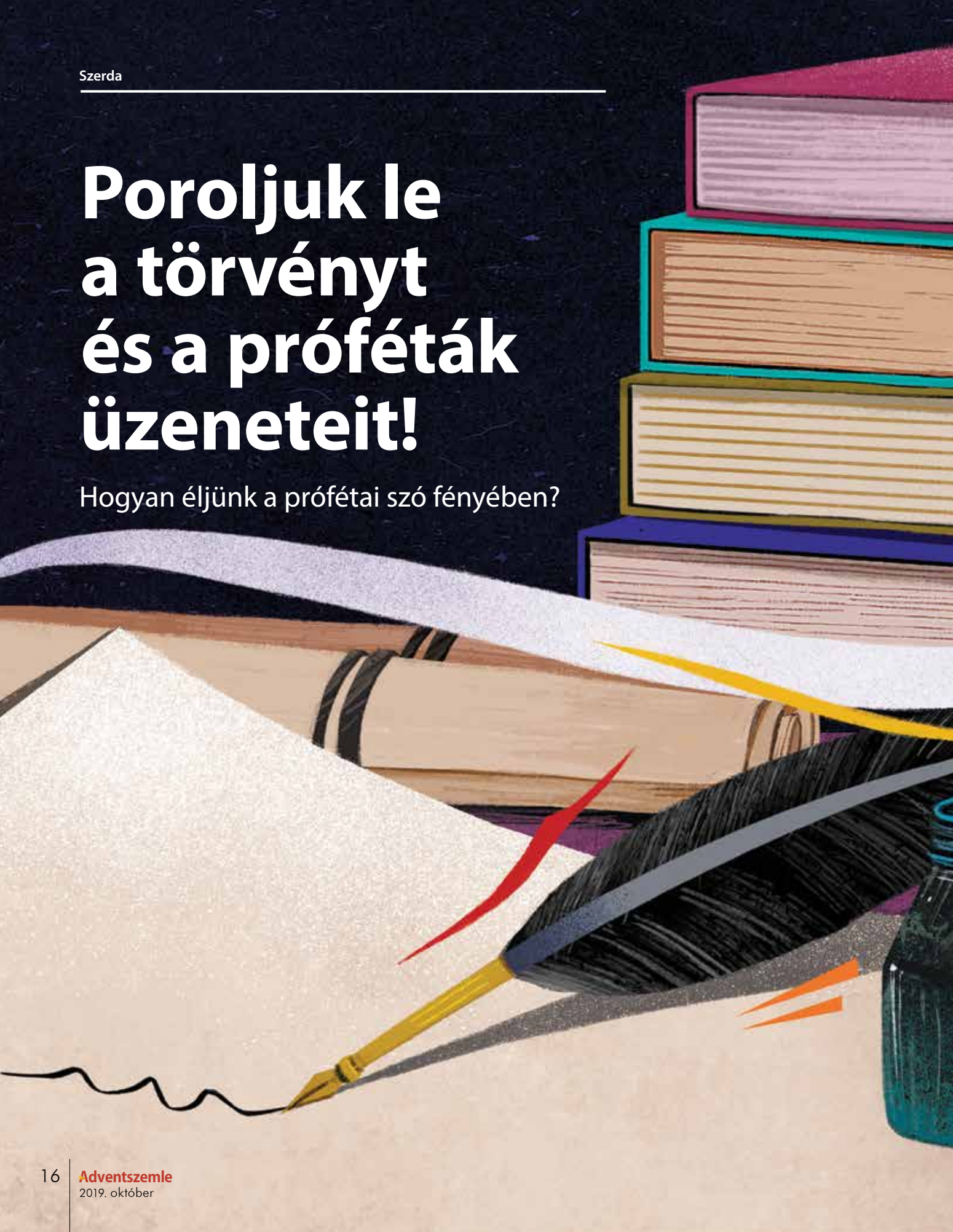
1. Amikor a Biblia tanulmányozása során Jézus alapelveit használjuk, imádkozunk a Szentlélekért, hogy mutassa meg a Szentírás szakaszai között azokat az összefüggéseket, amelyek Isten szempontjait mutatják meg!
2. Imádkozunk azért, hogy egyre mélyebben megértsük a megváltás tervét, és annak értelme mélyen meggyökerezzen a Jézussal való kapcsolatunkban!
3. Kérjük a Szentlelket, hogy segítsen megfogalmazni saját bizonygatótételünket arról, hogy a Szentírás mit is jelent az életünkben, és ezt meg is oszthassuk másokkal!

ELMÉLKEDÉSRE SZÁNT GONDOLATOK

„A Biblia mindazokat az alapelveket tartalmazza, amelyeket meg kell érteniük az embereknek, hogy alkalmasak legyenek erre és az eljövendő életre. Ezeket az elveket mindenkinek meg kell értenie. Aki értékeli a Biblia tanításait, nem olvashat el belőle egyetlen szakaszt sem anélkül, hogy ne nyerne valamilyen áldásos gondolatot. A Biblia legértékesebb tanításait nem alkalmi vagy összefüggéstelen tanulmányozás által nyerjük el. Az igazság magasztos rendszerét a Szentírás nem úgy tárja eléink, hogy azt a felületes, gondatlan olvasó is megértheti. Sok kincs mélyen a felszín alatt fekszik, azért csak szorgalmas kutatás és állandó erőfeszítés által jutunk el odáig. Azokat az igazságokat, amelyek a nagy egészet alkotják, ki kell kutatnunk, és össze kell gyűjtenünk, mert »... itt egy kicsi, ott egy kicsi« [Ésa 28:10].” (Nevelés, 123)

Poroljuk le a törvényt és a próféták üzeneteit!

Hogyan éljünk a prófétai szó fényében?

Isten népének ritkán volt jó kapcsolata prófétáival. Tény, hogy akiket az Úr prófétái szolgálatra hívott, azok gyakran vonakodva fogadták a hívatást, tudván, hogy az emberek általában az üzenettel együtt a hírnököt is elutasítják. Isten prófétái szavának közlése tehát mindig nagy árat követelt a próféták részéről. Jézus rámutatott, hogy a keresztényekkel ugyanolyan rosszul bánnak, mint a prófétákkal (Máté 5:12). István is ezt kérdezte a zsidó Szanhedrin tagjaitól: „A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok?” (Cselekedetek 7:52, ÚRK).

A prófétáknak bizony ilyen bánásmódot kellett elszenvedniük. A prófétái szó iránti gyűlölet azonban nem csak elutasítás volt, amit a próféták Isten népének tagjaitól szenvedtek el. Az erőszakos ellenállás, amit a próféta életének idejében tapasztalt, növekvő közönyt eredményezett. A próféta üzenete pedig teljes homályba veszett, és ez gyakran végleges volt. Tipikus esetben a prófétái szó elutasítása romlást és hitehagyást vont maga után.

ŐSZINTE MEGÚJULÁS

A hitehagyás vagy a nemzet szégyenének legsúlyosabb időszakaiban Isten megmentette a prófétái üzenetet attól, hogy teljesen elfelejtsék az emberek, és ez megújulást, ébredést hozott. Példaként említhetjük azt az esetet, amikor Isten templomának helyreállítása során, Jósias idejében Hilkia ezt mondta Sáfánnak, az írnoknak: „Megtaláltam ezt a törvénykönyvet az Úr házában” (2Kronikák 34:15, ÚRK). Úgy hangzik ez, mint egy tudományos-fantasztikus történet, hogy Isten prófétái üzenete csak úgy porosodik a templom egyik elhagyatott sarkában!

Amikor meghallotta, miről ír ez a tekercs, Jósias elismerte: „Mert nagy az Úr haragja, amely ránk száll azért, mert atyáink nem tartották meg az Úr beszédét, és nem úgy cselekedtek, amint e könyvben meg van írva” (21. v.). A többi már történelem. Jósias összegyűjtötte az egész népet, hogy hallgassák meg a tekercsben írtakat; a király és az egész nép megújították szövetségüket Istennel, és talán a legemlékezetesebb páskáunnepet tartották meg, hiszen a feljegyzés megemlíti: „Izráel királyai közül senki sem tartott olyan páskát, amelyet Jósias tartott és a papok, a lévíták, egész Júda és akik Izráelből jelen voltak, meg Jeruzsálem lakosai” (2Kronikák 35:18, ÚRK).

Valami hasonló történt Nehémiás idejében is, amikor Ezdrás a nép előtt felolvasta a törvényt. Az évnek ugyanazon napján (a hetedik hónap első napján, talán azzal a szándékkal, hogy megismételje Jósias tapasztalatát) „előhozta Ezdrás pap a törvényt a gyülekezet elé... Kora reggeltől egészen délig fölolvastott belőle... és az egész nép nagy figyelemmel hallgatta a törvényt” (Nehémiás 8:2–3, ÚRK). Három héttel később az ébredés folytatódott. „Egybegyűltek Izráel fiai, böjtöltek... a nap negyedrészen át olvastak az Úrnak, az ő Istenüknek törvénykönyvéből, negyedrészen át pedig vallást tettek, és leborultak Uruk, Istenük előtt” (Nehémiás 9:1-3, ÚRK).

A megújulást reform követte: „Csatlakozának atyjukfiához, elöljáróikhoz, és átok mellett esküt tévének, hogy az Isten törvényében járnak, amely Mózes által az Isten szolgálja által adatott vala néki, s hogy megőrzik és cselekszik az Úrnak, a mi Urunknak minden parancsolatait, végzéseit és rendeléseit” (Nehémiás 10:29)

Mindez akkor történik, amikor leporoljuk Isten prófétái szavát, és akaratát átvisszük a gyakorlatba is életünk során. Ők megígérték, hogy nem keverednek a pogány népekkel, megtartják a szombatot a parancsolat szerint, segítenek másokon, támogatják a templomot és a szolgálatokat, és hűségesek a tizedfizetésben és az adakozásban.

POROLJUK LE A PRÓFÉTAI ÍRÁSOKAT!

Az egyháztagok között, 2018-ban, globális szinten végzett felmérés szerint a hetednapi adventisták 48%-a tanulmányozza a Bibliát napi szinten.¹ Habár ez a statisztikai adat a pohár félig tele/félig üres jelenségét sugallja, attól függően, hogy épp kivel beszélés, az világos, hogy egyházként igenis van miben fejlődünk, konkrétan a bibliaolvasási szokásaink terén. A világ sötétjében a Biblia tud fényt és reményt hozni az életünkbe, segít Jézushoz vezetni másokat, és megvilágítja a menny felé vezető utunkat. „Igen biztos nálunk a próféta beszéd [is], amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövegre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben” (2Péter 1:19).

Természetes hajlamunk azt diktálja, hogy támaszkodjunk a saját intelligenciánkra, erőnkre, bölcsességünkre, s közben megfeledezzünk arról, hogy a szí-

vünk csalárd, becsap bennünket (Jeremiás 17:9). Lelki mentőövünk tehát az, ha bízunk a próféta szóban. „Bízatok az Úrban, a ti Istenetekben, és megerősítettek; bízatok az ő prófétáiban, és szerencsések lesztek!” (2Krónikák 20:20).

A Szentírás szavai meg tudják eleveníteni lelkünket, bölcsésé tesznek, örömet hoznak a szívünkbe, és az élethez való helyes viszonyulásra készítetnek.

„Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket; az Úrnak biznyságtétele biztos, bölcsésé teszi az együgyűt. Az Úrnak rendelései helyesek, megvidámítják a szívet; az Úrnak parancsolata világos, megvilágosítja a szemeket” (Zsolt 19:8–9).

HÁROM ALAPELV

Kevesen vagyunk – ha van egyáltalán köztünk valaki –, akik nem diszfunkcionális családból származunk. Az egészségtelen emberi kapcsolatok olyan személyekre vezethetők vissza, akik úgy döntöttek, hogy elfordulnak az Isten

tanácsaitól. Ez fájdalmat és szenvedést von maga után még annak ellenére is, hogy Isten szeretete gyógyító hatású, és enyhülést, megbocsátást hoz életünkbe. Senkinek sem kell azonban továbbvinnie ezeket a negatív mintákat. Mindnyájan átalakulhatunk jellemünkben, és még életünk során megváltoztathatjuk az egész vonalat, ha úgy döntünk, hogy szakítunk a negatív attitűdökkel és magatartásformákkal, hogy hit által a próféta szó fényében élhessünk.

Hit által élni azt jelenti, hogy Isten akarata által élünk, mégpedig úgy, hogy nem vonjuk kétségbe irányítását, még ha nem is értjük célját a múltban, és nem látjuk előre az ösvényt a jövőben. Hogyan érhetjük ezt el? „Ha a fényben akarsz élni, oda kell menned, ahol a fény ragyog.”² Mindennek a kulcsa: engedjük, hogy „megmentsen [a fény], éljünk aszerint, és adjuk tovább a sötétben élőknek!”³

Amikor családalapításba kezdtünk, egy küldetés alapján törekedtünk élni a mindennapi életünket:

„Halld meg, Izráel: az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr! Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. Legyenek a szívedben ezek az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Tanítsd ezekre fiaidat, és szólj ezekről, akár a házában ülsz, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkel. Kösd ezeket jelül a kezre, és legyenek homlokkötőül a szemeid fölött. Írd föl ezeket házába ajtófélfáira és a kapuidra” (5Mózes 6:4–9, ÚRK).

Ez az igeszakasz három alapelvet tartalmaz, amely segít a próféta szó fényében megvilágítani az életünkben.

ELMÉLKEDÉSRE SZÁNT GONDOLATOK

„A csodás megnyilatkozások sohasem kerülhetnek a Biblia helyére! Az igazságot tanulmányozni, kutatni kell, mint elrejtett kincset. Csodálatosabb világosság nem adatik a világ részéről annak helyébe. Ragaszkodj az Igéhez, fogadd el a beoltott Igét, amely az embereket bölcsésé teszi a megváltásra!

Nemsokára szemtanúi lehetünk az utolsó nagy csalásnak. Az antikrisztus szemünk láttára viszi véghez bámulatos tetteit. A hamisítvány annyira fog hasonlítani az igazságra, hogy csakis a Szentírás által lehet különbséget tenni köztük. Minden kijelentést és minden csodát a Biblia biznyságtételével kell ellenőrizni.” (Az utolsó napok eseményei, 170)

A világ sötétjében a Biblia tud fényt és reményt hozni életünkbe, segít Jézushoz vezetni másokat, és megvilágítja a menny felé vezető utunkat.

PRIORITÁSOK

Isten legyen az első a szívünkben! (5. v.)

SZÁNJ IDŐT AZ IGÉRE!

Másodszor, arra bátorít, hogy töltsünk időt Isten Igéjével. Olvassuk, beszéljünk róla éjjel és nappal (6–7. v.).

HATÁSOK

Isten Igéje mindig legyen kéznél, ez legyen a legfontosabb befolyás, ami lelkünk útjain át elménkre hat (8–9. v.).

Tehát, ha elég időt fordítunk arra, hogy Isten Igéjéből helyes hatások érhessenek, akkor helyén lesz a fontossági sorrendünk, és Isten uralja életünket és otthonunkat.

BIZTOS IRÁNYELVEK NAPJAINKBAN IS

Nekünk, hetednapos adventistáknak kétszeres kiváltságban van részünk: nemcsak a Biblia áll rendelkezésünkre, ami hitünk és gyakorlatunk zsinórmértéke, hanem a próféta ajándékának modernkori megjelenése is Ellen White bizonyágtételeiben. Miért kiváltság ez? Azért, mert csaknem 2000 évvel a Biblia szövegének lezárása után még mindig Istentől származó vezetést kapunk arra nézve, hogyan alkalmazzuk a Szentírást a mai körülményeinkre és a végidei miszióinkra.

Családunkban nagy áldást jelentett az, hogy olvastuk és alkalmztuk az életünkre Ellen White írásait. Az *Üzenet az ifjúságnak* és a *Levelek szerelmes fiataloknak* segített abban, hogyan imád-

kozzunk értelmesen az Isten félelmén alapuló házasságért. A *Gyermeknevelés*, az *Előtted az élet*, és a *Keresztény otthon* szilárd alapot és iránymutatást jelentett a gyermeknevelés számos teóriájának útvesztőjében, amiben olyan sokan eltévednek. Ezenkívül teljes hitelt adunk évszázados tanácsainak, amelyek az étkezésről, az egészséges életmódról szólnak.

Amikor belemerültünk a *Jézushoz vezető út* és a *Jézus élete* tanulmányozásába, ez végül a legüdítőbb, leginkább Krisztus-központú áhítati anyagnak bizonyult lelki életünkben; a *Gondolatok a hegyi beszédről* és a *Hit, remény, cselekvő szeretet* pedig abban volt segítségünkre, hogy önuralomra tegyünk szert, szokásainkkal és gondolatainkkal is Istent dicsőítsük meg.

Ellen White homiletikai alkalmazásai, valamint bibliamagyarázatai alakították és alapozták meg prédikációinkat, egyedi teológiai megközelítése pedig a mai napig meglepetéssel szolgál mélységével, miközben tudjuk azt, hogy ez segített felekezetünk egységét megőrizni az ellenség sorozatos támadásai közepette az évek során.

KIHÍVÁSOK A JÖVŐBEN

Miközben küzdünk azért, hogy kövessük a Biblia és Ellen White írásainak biztos profetikai irányítását, egy egész nemzedék vár kint a meghódításra. Mivel az Y és a Z generáció (1980–1995 és 1996–2007 között születettek) jöhet egyre kevesebbet olvas, az okos-telefonok és egyéb masinák lázában él, ezért a kihívás még nagyobb.

Az örökkévalóság küszöbén azonban egy olyan világban, ahol az emberek az ötletek és elméletek sodrásában élnek, nekünk biztos horgonyunk van a próféta szóban, valamint pontos koordinátáink is, hogy elérjük a biztos kikötőt. Áradjon hát fény az utunkra és másokéra is, míg meg nem jelenik az igazi Hajnalcsillag!

Gondolatok az imádsághoz:

1. Imádkozzunk az Úrhoz, bízzuk rá a törvényéhez való viszonyulásunkat, és kérjünk készséget az engedelmességre!
2. Dicsőítsük Istent Dávid zsoltárainak stílusában a világosságért, amit Ő áraszt ösvényünkre vezetése és parancsolatai által!
3. Kérjük Istent imában, hogy adja az Ő világosságát a világ és minden szenvedés elhordozásához, különösen a Biblia és Ellen White írásainak próféta szava által!

1. Lásd: *Mennyire értük el a világot?* – részjelentés az egyház tagjai globális felmérésének kulcseredményeiről (2018); www.adventistresearch.org/sites/default/files/files/AC2018%20-%20Global%20Church%20Member%20Survey%20Data%20Report.pdf
2. Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. Mountain View, Calif., 1948, Pacific Press Pub. Assn., 4. köt., 106. o.
3. *Im.*, 2. köt., 123. o.

Igaz és hamis próféták, régen és most

Vajon a prófétai ajándék csak a múltra korlátozódik?

Egy gyülekezeti összejövetel után egy tizenéves lány világos, egyenes kérdést tett fel: „Hozzám miért nem szól az Isten?” A könnyű válasz erre az, hogy Isten mindnyájunkhoz szól a Bibliából. De ez a tinédzser azt akarta tudni, miért nem szól Isten közvetlenül hozzá.

Sok hívő tépelődik azon, miért nem szól hozzájuk Isten ma is közvetlenül. Habár igaz, hogy szólt hozzánk a múltban prófétái, különösen pedig Fia által (Zsid 1:1), joggal kérdezhetjük, miért nem beszél hozzánk napjainkban is? Hogy megválaszoljuk ezt a kérdést, meg kell fontolnunk, vajon megszűnt-e a prófétai ajándék a bibliai kánon lezárásával, vagy Isten támasztott-e prófétákat azóta, esetleg fog-e a jövőben.

MEGSZÜNT EZ AZ AJÁNDÉK?

Két ellentétes nézet ütközik egymással a prófétai ajándék hitelességével kapcsolatban. Vannak, akik úgy hiszik (angolul e nézet követői: cessationists), hogy a lelki ajándékok – például a nyelveken szólás, a prófétálás, a gyógyítás – megszűntek az apostolok kora után. E nézet szerint ezek természetfeletti ajándékok voltak, amelyeket Isten azzal a szándékkal adott, hogy jelként legyenek a keresztény egyház alapításánál és az evangélium terjesztésének kezdetekor. Az ellenkező nézet (continuationism) szerint a Szentlélek bármely időben tud lelki ajándékokat adni olyan embereknek is, akik nem az eredeti 12 tanítvány közül valók.

A megszűnés mellett érvelők tagadják annak lehetőségét, hogy az ajándékok még felbukkanhatnak, és ők a Sola Scriptura (egyedül a Szentírás) elvére alapoznak, ragaszkodván három tételhez, miszerint (1) a kánon lezárult; (2) a Bibliának tévedhetetlen és elegendő tekintélye van; és (3) az egyház irányításához tökéletesen elegendő a Szentírás. Más szóval, ők abban hisznek, hogy a Biblia lezárt kánonja elegendő az egyház vezetéséhez az idők végezetéig.

Eltekintve attól, hogy az Igét tanították és Isten akaratát hirdették rendszeres és hosszan tartó szolgálatuk során, a próféták gyakran kerültek válságos helyzetekbe. A nehézségek idején – legyen szó külső okokról vagy belső hitehagyásról – a próféták irányt mutatnak a különleges helyzetek konfliktusaiban és zűrzavarában, vagy egyszerűen egy egyedi, alkalomra szabott üzenetet közvetítettek a megváltási terv bizonyos pontján.

E próféták közül néhányan nem is szerepelnek a Kánonban (például Nátán, Ahijjá, Jedó [2Kronikák 9:29]). Amit a kánonban nem szereplő próféták mondtak vagy írtak, tekintéllyel bírt, és kötelező érvényű volt az adott időszakban élő emberek számára (2Sámuel 12:7–15), mert a profetikus írás tekintélye az ihletésen alapul. A kánonba nem foglalt próféták prófétai ajándéka nem azért adatott, hogy helyettesítse a kánon prófétáinak biznyságtételét, hanem azért, hogy Isten népének különleges szükségleteit betöltsse. Meg kell jegyezni azonban, hogy amit ezek a próféták tanítottak,

A hamis próféták igen tevékenyek lesznek a végidőben, jeleket és csodákat tesznek, próbálják elhíttetni, ha lehet, a választottakat is. Jézus azért figyelmeztetett, mert a próféta-áság igazi ajándékával szemben a hamisítvány is meg fog jelenni a végidőben.

tak, mindaz összhangban volt Isten nyilvánkoztatásával, amit a kanonikus prófétáknak adott.

Jánosnak, a Jelenések írójának ideje óta a bibliai kánont lezárták, más ihletett könyveket nem lehetett hozzáadni. A kérdés, amit ma felteszünk: a bibliai kánon lezárása óta volt olyan bibliai próféta, akit Isten küldött? És támaszthat még továbbiakat a jelenben vagy a jövőben?

KÍVÁNATOS AJÁNDÉK

Az Újszövetség előkelő helyet biztosít a próféta-áság ajándékának a Szentlélek ajándékai között. Sőt, Pál apostol első helyre sorolja azon szolgálatok között, amelyek hasznosak az egyház számára, két alkalommal pedig másodikként említi meg (lásd Róma 12:6; 1Korinthus 12:28; Efézus 4:11). Továbbá bátorítja a hívőket, hogy vágyjanak erre az ajándékra (1Korinthus 14:1, 39), habár a Szentlélek mindig annak adja ajándékait, akinek akarja.

Pál kétszer rámutat, hogy Isten prófétákat jelölt ki az egyházban (1Korinthus 12:28; Efézus 4:11). Sőt mi több megerősíti, hogy az újtestamentumi egyház az apostolok és próféták alapjaira épült (Efézus 2:20). Ezek újtestamentumi próféták, mert – ahogy Pál mondja Efézus 3:4–5 verseiben – a Lélek kinyilatkoztatta Krisztus titkát az apostoloknak és prófétáknak, akik még nem voltak ismertek a korábbi generációk számára. Arra a következtetésre jutunk tehát, hogy a próféta-áság ajándéka nem korlátozódott a kánonra.

AJÁNDÉK A VÉGIDŐRE

Jézus kijelentette, hogy meg fognak jelenni olyan hamis próféták, akik azt állítják, hogy az Ő nevében prófétálnak (Máté 7:15–23). Ezek a hamis próféták igen tevékenyek lesznek a végidőben, jeleket és csodákat tesznek, próbálják elhíttetni, ha lehet a választottakat is (Máté 24:24). Jézus azért figyelmeztetett, mert a próféta-áság igazi ajándékával szemben a hamisítvány is meg fog jelenni a végidőben.

Konkrétan a végidőről szólva, Jóel profetikussal ábrázolja azt, hogy Isten gazdagon ki fogja árasztani Lelkét a népére. Ez a kitöltés abban nyilvánul meg, hogy fiatalok látomásokat látnak, az idősek álmokat álmodnak, fiaik és lányaik pedig prófétálnak (Jóel 2:28–29). Honnan tudjuk, hogy Jóel konkrétan a végidőre utal? Onnan, hogy ez a próféta-ás teszi le az alapját annak, hogy lesznek még megnyilvánulásai a próféta-áság ajándékának. Kozmikus jelenségeket említ, mint például a Nap elsötétedését és azt, hogy a Hold vérré válik. Beszél még a földön zajló katasztrófákról, amelyeket igen szemléletesen ábrázol mint „vért, tüzet és füstoszlopokat” (30–31. v.).

Péter apostol a pünkösdi tapasztalatra alkalmazta Jóel próféciáját (Cselekedetek 2:16–21), ami a prófétálás ajándékát a nyelvek ajándékával kapcsolja össze. Miért? Jóel jövendölése, ami a prófétálás jövőbeni ajándékáról szól, a korai és késői eső összefüggésében jelenik meg (Jóel 2:23–32). Az őszi esőket nevezi korai esőnek, ami a mag kicsírását és meggyökerezését segítette elő. A tavaszi esőket pedig kései esőnek, ami beérlette a gabonát az aratásra. Az Őszövetség a palesztinai mezőgazdasági cik-

lusnak ezt a jelenségét használja fel azon lelki ajándék jelképeként, amit Isten ad népének Lelke által (Hóseás 6:3).

Péter és a többi apostol megtapasztalta a korai esőt. A késői eső a Léleknek ugyanezzel az erejével fog érkezni, Isten népe között pedig megnyilvánul a prófétálás ajándéka. A Szentléleknek ez a kitöltése bőségesebb lesz az előzőnél; „fiai-átok és lányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok pedig látomásokat látnak” – írja erről az időszakról a próféta (28. v.).

Gondolatok az imádsághoz:

1. Imádkozunk különös kitarással azért, hogy betekinthesünk az Újszövetség próféta-ásába, amelyek a jelen időre szólnak!
2. Kérjük Istent, hogy ültesse elménkbe igazságait, mégpedig olyan világosan, hogy soha ne téveszthessen meg bennünket egy okos hamisítvány!
3. Fejezzük ki Isten felé döntésünket, hogy bízunk benne! Bízunk abban, hogy mindenén átvezet, és megőriz a hamis próféta-ás csapdaitól!

ELMÉLKEDÉSRE SZÁNT GONDOLATOK

„Túláságosan hitetlenek vagyunk. Bár csak Istenben való hitre vezethetnénk népünket. Nem kell azt gondolnunk, hogy a hit gyakorlásához felfokozott izgalmi állapotra van szükség. Mindössze annyit kell tenniük, hogy higgyenek Isten Igéjében, mint ahogy egymás szavának hisznek. Ő mondta azt, és be is teljesíti. Csak nyugodtan bízz ígére-átében, mert Ő komolyan gondolja, amit mond. Mondd ezt: »Igéjében így szól hozzám, és be is teljesíti ígére-átét!« Ne nyugtalankodj! Bizzá! Isten Igéje igaz. Cselekedj úgy, mint aki bízik Mennyei Atyjában...” (Szemlénéyek, 1/84)

A nagyobb világosság és a kisebb világosság népe

Miért támasztott Isten prófétát maradék népének vezetésére?

Gyakran találkozom más felekezetbeli lelkészekkel az Argentin Bibliatársulat összejövetelein. Egyikük érdeklődött a Hetednap Adventista Egyház jelenlegi helyzete iránt. Ismerte oktatási és egészségügyi intézményeinket, és csodálattal fejezte ki, milyen rohamosan fejlődik egyházunk Dél-Amerikában. A beszélgetésünk vége felé elejtett egy megjegyzést: „Csak azt bánom, hogy Ellen White-ot prófétának tartjátok.” Evangéliumi keresztény barátaink gyakran említik meg ezt a fenntartásukat velünk szemben.

Pontosan milyen örökséget hagyott a Hetednap Adventista Egyházra Ellen G. White? Mennyire időszerűek írásai ma az egyház számára? Oly módon kíséreljük most megválaszolni ezt a kérdést, ami reményeink szerint segít gyülekezeti szinten továbbgondolni ezeket a kérdéseket.

A RÁNK HAGYOTT ÖRÖKSÉG

Tagadni, hogy Ellen White örökséget hagyott a hetednap adventistákra valami olyan merészség lenne, mint megkérdőjelezni Luther befolyását az evangélikusokra, vagy John és Charles Wesley hatását a metodistákra. Ellen White jelentősége túlmutat azon a tényen, hogy ő volt a mozgalom egyik társalapítója, azé a mozgalomé, amelyből később a Hetednap Adventista Egyház lett.¹

Írásai adták a filozófiai és teológiai alapját annak az oktatási és egészségügyi intézményrendszernek, ami úgy lenyűgözte más egyházak lelkészeit. „Ellen White látása, vezetése és személyes áldozatvállalása nélkül (hozzátehetjük: James White és Joseph Bates erőfeszítései nélkül) ma nem lenne Hetednap Adventista Egyház.”² Milyen ellentmondásos, hogy a lelkész, akivel találkoztam, dicsérte az intézményeket, ugyanakkor kritikával illette azt a személyt, aki lefektette ezen intézményrendszer alapjait!

Ellen White nem csak egy határozott látással megáldott személy volt. „Az Úr küldöttének” tartotta magát, amiből következik, hogy elhívása és küldetése kulcsszerepet játszott a felekezet felmelkedésében és fejlődésében.³ Ezt az állítást azonban nem fogadták el csak úgy maguktól az emberek. Kortársai és azóta az adventisták újabb és újabb

nemzedékei értékelték írásait és szolgálatát a proféták hitelességének bizonyítására való igeszakaszokkal.⁴ Az elfogadást az Adventista Egyház alapvető hitelvei közül a 18. tantétel fogalmazza meg.⁵

Ellen White írásai és tanításai rengeteg olyan témát tartalmaznak, amelyek időszerűsége nem vitatható.⁶ Hogy csak egy példát említsünk: a fizikai, mentális és lelki egészségre vonatkozó tanácsai – összekapcsolva Jézus hármasszolgálatával, a gyógyítással, a tanítással és a prédikálással – az adventista mozgalom tagjait a föld leghosszabb életű, leg-egészségesebb „népévé” tették.⁷

A LEGFONTOSABB SZOLGÁLATI ÁG

Ellen White angol nyelvű munkáinak más nyelvekre történő fordítása komoly figyelmet igényel. Szavai olyannyira összefonódnak számtalan bibliai parafrazissal és szakasszal, amelyekkel alátámasztja írásait, hogy a fordítónak meg kell tudnia különböztetni az író szavait a bibliai szövegektől, és csak az előbbi lefordítani, utóbbit pedig beidézni a Bibliából a célnyelven. Ez a tény igen csak rávilágít arra, mennyire ragaszkodott Ellen White a Bibliához mint üzeneteinek alapjához.

Ellen White tudatában volt annak, hogy üzenetének lényege a Biblia üzenetének alkalmazása Isten utolsó időben élő népe számára. Mindezen túl világossá tette, hogy bizonyágtételei a „kisebb világosságot” jelentik, és azt a célt szolgálják, hogy az embereket a Szentírás „nagyobb világosságához” vezessék.⁸ Leszögezte, hogy üzenetei a Szentírás tekintélyének vannak alávetve, ezért tehát mindig arra kérte hallgatóit és olvasóit, hogy tanulmányozzák a Bibliát, üzenetét pedig vigyék át a gyakorlatba.⁹

Élete utolsó Generál Konferenciáján, az 1909-es ülésen, hallgatói előtt magasba emelve a Bibliát, így szólt: „Testvéreim, ajánlom nektek ezt a Könyvet!”¹⁰

Mi, 21. századi adventisták úgy tartjuk leginkább tiszteletben Ellen White örökségét, ha továbbra is „a könyv népeként” fognak ismerni bennünket, olyan népként, amelynek tagjai szeretik Jézust, és felmagasztalják a Bibliát, mint a hit és gyakorlat egyedüli mércéjét.

Ellen White tudatában volt annak, hogy üzenetének lényege a Biblia üzenetének alkalmazása Isten utolsó időben élő népe számára.

Gondolatok az imádsághoz:

1. Imádkozzunk Istenhez, hogy megértsük utolsó időbeli profétájának, Ellen White-nak a szerepét, és azt, hogy hogyan akarja a Lélek befolyásolni életünket az ő szavai által!
2. Kérjük az Urat, segítsen újra odaszánni magunkat arra, hogy naponként tanulmányozzuk Igéjét, és a gyakorlatban is alkalmazzuk minden pillanatban!
3. Dicsőítsük Istent azért a sok-sok bizonyágtételért, amit biztosított számunkra lelki tanulságként, hogy szembe tudjunk nézni a végidő kihívásaival!

1. Ellen White – Joseph Bates-szel és James White-tal együtt – alapított egy felekezetet 1863-ban, amelynek körülbelül 3500 tagja volt. E felekezet mára világszerte egyházzá növekedett, mintegy 21 millió megkeresztelt taggal.
2. George R. Knight: *Meeting Ellen White: A Fresh Look at Her Life, Writings, and Major Themes*. Hagerstown, Md., 1996, Review and Herald Pub. Assn., 59. o. [E. G. White élete és szolgálata]
3. Ellen White kijelentette: „Fél évszázada vagyok az Úr küldötte, és amíg csak élek, hirdetni fogom a népnek az Úr üzenetét.” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 3. köt., 65. o.)
4. „A hetednapos adventisták a Bibliára és annak tanításaira alapozzák azt, hogy elfogadják a profétaság ajándékának modern megnyilvánulását [Ellen White szolgálatában]... Hiszik, hogy Ellen White ajándéka a Lélek – Bibliában említett – ajándékainak egyik igaz megnyilvánulása.” (Theodore N. Levterov: *Accepting Ellen White: Early Seventh-day Adventists and the Gift of Prophecy Dilemma* [Elfogadni Ellen White-ot: a korai adventisták dilemmája a profétaság ajándékával kapcsolatban]. Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 2016, 88–89. o.)
5. „A profétaság a Szentlélek egyik ajándéka. Ez az ajándék a maradék egyház ismertetőjele,

- ami E. G. White szolgálatában nyilvánult meg. Mivel ő Isten hírnöke, írásai az igazság állandó, irányadó forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetnek, tanítják és eligazítják. Nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a zsinórmérték, amellyel minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálni.” (4Mózes 12:6; 2Kronikák 20:20; Jóel 2:28–29; Ámos 3:7; Cselekedetek 2:14–21; 2Timótheus 3:16–17; Zsidók 1:1–3; Jelenések 12:17; 19:10; 22:8–9) A Hetednapos Adventista Egyház 28 hitelve. Budapest, 2017, Advent Kiadó, 200. o.)
6. Irodalmi életművét több mint 20 könyv (nem számolva a gyűjteményeket), körülbelül 200 kisebb traktátus és szórólappal; több mint 5000 újságcikk, 6000 gépelt levél és kézirat, plusz folyóiratok és naplók sokasága, mindent összevetve kb. 100000 kéziratoldany anyag alkotja 70 éven át végzett szolgálatából (1844–1915). Lásd: George E. Rice írása *Leleki ajándékok* címmel a *Hetednapos Adventista Teológia Kézikönyve* c. kötetből. Szerk.: Raoul Dederen. Hagerstown, Md., 2000, Review and Herald Pub. Assn., 636. o.
 7. Dan Buettner: *The Secrets of Long Life* [A hosszú élet titkai] *National Geographic*, 2005 november; Dan Buettner, *The Blue Zones: Lessons for Living Longer From the People Who've Lived the Longest* [A kék zónák: Leckék a hosszú élethez azoktól a népcsoportoktól, amelyek a leghosszabb életűek]. Washington, D. C., 2008, National Geographic Society
 8. Ezt írta: „Az emberek alig figyelnek a Bibliára, ezért az Úr adott egy kisebb világosságot, hogy azáltal a nagyobb világossághoz vezesse a férfiakat és nőket.” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 3. köt., 30. o.)
 9. Ellen White erőteljes kijelentéseket tett az írásai és a Szentírás viszonyának vonatkozásában: J. testvér összezavar másokat azzal, hogy azt állítja, a *Bizonyágtételek* [értsd: Ellen White írásain] keresztül adott világosság Isten Igéjének pótlásaként adatot, de ezzel hamis fényben tünteti fel a dolgot. Isten jónak látta, hogy ily módon vonja az emberek figyelmét az Ő Igéjére, és jobban, mélyebben megértesse azt velük.” (*Testimonies for the Church* [Bizonyágtételek]. Mountain View, Calif., 1948, Pacific Press Pub. Assn., 4. köt., 246. o.)
 10. Idézve W. A. Spicer: *The Spirit of Prophecy in the Advent Movement* [A profétaság Lelke az Advent Mozgalomban]. Washington, DC, 1937, Review and Herald Pub. Assn., 30. o.

Egy próféta Isten végidei népe számára

Mit mondott Ellen White saját szerepéről,
amit az Úr hírnökeként kellett betöltenie?

ELLEN G. WHITE

Ezernyolcszázhetvenegy április 30-án este nagyon leverten tértem nyugovóra. Akkor már három hónapja erős csüggedés állapotában voltam. Gyakran imádkoztam gyötrődő lélekkel enyhülésért. Segítségért és erőért könyörögtem Istenhez, hogy felül tudjak emelkedni az ölmos levertségen, amely megbénította hitemet, reményemet, és egészen hasznavehetetlenné tett.

Azon az éjjelen olyan álmodtam, ami nagyon bátorító, örömteli benyomást tett rám. Azt álmodtam, hogy fontos összejövetelen veszek részt, amelyre jókora csoport gyűlt össze. Sokan leborulva, komolyan imádkoztak Istenhez, s mintha súlyos terhek nehezédtek volna rájuk. Különleges világosságért esedeztek. Néhányan közülük mintha gyötrődtek volna lelkükben, erőteljes érzések kerítették őket hatalmukba; könnyek között, hangosan esedeztek segítségért és világosságért. Ebben a megrendítő jelenetben legfőbb vezető testvéreinket láttam. A testvér a padlóra borult, szemlátomást igen nagy gyötrődésben. Felesége viszont egy másik, gúnyolódó csoportban ült. Úgy tűnt, mintha mindenki tudomására akarná hozni, mennyire megveti azokat, akik így megalázzák magukat.

Azt álmodtam, hogy az Úr Lelke szállt rám. Felálltam a kiáltások és imák közepette, és így szóltam: „Az Úr Lelke nyugszik rajtam. Arra készlet, hogy felszólítsalak: egyénenként, magatokon kezdjétek el a munkát! Istenre tekintetek és azt kívánjátok, hogy Ő végezze el a munkát, amit pedig rátok bízott. Ha nekilátok annak a munkának, amelyről tudjátok, hogy a ti kötelességetek, akkor Isten majd segíteni fog, amikor csak szükséges. Nem tettétek meg azokat a dolgokat, amiket Isten kifejezetten rátok bízott. Istenre vártatok, hogy Ő végezze el helyettetek. Ha követtétek volna a világosságot, melyet adott, több világosságot ragyogtatott volna rátok. De amíg elhanyagoltátok a küldött tanácsot, figyelemztetést és feddést, miként várhatnátok el, hogy több világosságot és áldást adjon, hogy majd azt is elhanyagoltátok és megvessétek? Isten nem ember, belőle nem lehet gúnyt úzni.”

Kezembe vettem a drága Bibliát, körülraktam néhány kötet bizonyágtétel-

l el a gyülekezet számára, amit Isten adott népének. Íme, mondtam, majdnem minden élethelyzetre itt van e forrásokban a válasz. Rámutatnak az elkerülendő bűnökre. A tanács, amiért könyörögtök, itt van ezekben, másoknak címzetten, akik hasonló helyzetben voltak.

Isten jónak látta, hogy elétek tárja, sort sor után, elvet elv után. Mégis alig akad valaki köztetek, aki valóban tudná, hogy mit is tartalmaznak a bizonyágtételek. Nem vagytok járatosak a Szentírásban. Ha azzal a vággyal tanulmányoztatok volna Isten Szavát, hogy elérjétek a Biblia színvonalát, és törekedjétek a keresztyén tökéletességre, akkor nem lett volna szükség a bizonyágtételekre. De mert elhanyagoltátok mélyebben megismerni Isten ihletett Könyvét, ezért egyszerű, közvetlen bizonyágtételekkel akart elérni titeket; felhívni figyelmeteket az ihletett Igére, melynek nem engedelmeskedtetek. Ezért sürget, hogy hozzátok összhangba életeteket a Szentírás kristálytisztja és emelkedett tanításaival.

Az Úr szeretne benneteket az adott bizonyágtételek által figyelmeztetni, dorgálni, tanáccsal ellátni és elméteket az Ő Igéje fontosságának tudatával betölteni. A megírt bizonyágtételek semmiféle új világosságot sem nyújtanak, csupán a már kijelentett, ihletett igazságokat vésik elevebben elménkbe. Isten Igéje minden kétséget kizáróan megmondja az embernek Isten és felebarátja iránti kötelességét, de közületek csak kevesen engedelmeskednek ennek a világosságnak. A bizonyágtételekben nincsen semmiféle új igazság kijelentve, hanem a már kijelentett nagy igazságokat egyszerűsítette, s a maga módján a nép elé tárta, hogy felébresztve őket, igazságait elméjükbe vesse és minden mentegetőzésnek elejét vegye.

A büszkeség, önszeretet, önzés, gyűlölet, irigység és féltékenység elhomályosították a felfogóképességet. Az igazság, amely az üdvösség ismeretére oktatna titeket, elvesztette vonzerejét, és nem irányítja gondolataitokat. Nem értjük az istenfélelem elengedhetetlen eleveit, mert nem éhezünk és szomjazzuk a Biblia ismeretét, a szív tisztaságát, az élet szentségét. A bizonyágtételek célja nem az, hogy lekicsinyeljék Isten Szavát, hanem hogy felmagasztalják. Céljuk,

hogy a Bibliához vonják gondolatainkat, hogy az igazság szépsége és egyszerűsége hasson mindenkire.

Ezt mondtam továbbá: ahogyan ezek a könyvek és füzetek fallal veszik körül Isten Igéjét, úgy vesz körül fallal az Úr titeket: dorgálással, tanáccsal, figyelemztetéssel és biztatással. Itt sírtok Isten előtt, lelketekeket gyötörve a több világosságért. Isten felhatalmazott, hogy megmondjam nektek: egyetlen fény sugar sem hull ösvényetekre a bizonyágtételeken át, amíg az eddig kapott világosságot át nem ültetitek a gyakorlatba. Az Úr világossággal falazott körül titeket, de ti nem becsültétek meg, sőt lábbal tapostátok. Néhányan megvetették, mások meg elhanyagolták vagy félvállról vették. Kevesen határozták el szívükben, hogy követni fogják az Istentől kapott fényt.

Néhányan, akik külön figyelmeztést kaptak, alig pár hét alatt elfeledték az intést. Egyeseknek többször el is ismételttem, mégsem tartották elég fontosnak ahhoz, hogy pontosan kövessék a tanácsot. Úgy vették, mint valami haszontalan mesét. Pedig a kapott világosság segítségével nagy veszteségeket és megpróbáltatásokat kerülhettek volna el.

Csak magukat okolhatják ezek miatt, maguk vették fel az igát, amelyet most nehéznek tartanak. Ez nem Krisztus igája. Isten szeretettel gondoskodik róluk, de önző, gonosz, hitetlen lelkük nem ismerte fel jóságát és kegyelmét. A saját bölcsességükben bizva siettek előre – mígnem a próbák miatt összetörve, a bizonytalanságtól összezavarodva – Sátán törbe nem csalta őket. Ha összegyűjtitek a sugarakat, amelyeket Isten a múltban adott, akkor majd megnöveli körülöttetek a világosságot.

Hivatkoztam a régi Izraelre. Isten nekik adta törvényét, de nem engedelmeskedtek annak. Aztán szertartásokat és rendeleteket adott, hogy azok gyakorlása közben emlékezetükben tartsák Isten tetteit. Annyira hajlamosak voltak Isten lényének és kívánalmainak feledésére, hogy szüntelenül emlékeztetni kellett őket, nehogy kimenjen a fejükből, hogy engedelmesség és tisztelet illeti Teremtőjüket. Ha engedelmesen és szeretetből megtartották volna a törvényt, semmi szükség nem lett volna a szertartások és rendeletek sokaságára.

Ha Isten különleges eszközévé akarsz lenni, nem szabad senki másra támaszkodnod, hanem egyedül tőle kell függened, és a szőlővesszőhöz hasonlóan köréje kell fonnod hajtásaidat. Ő arra fog felhasználni téged, hogy általad világosságát közvetítse a népnek.

Ha az a nép, amely most állítja magát, hogy Isten különleges kincse, engedelmeskedne az Igében meghatározott kívánalmaknak, akkor Isten nem adott volna külön bizonyosságtételeket, hogy ráébredje őket kötelességeikre, bűnös voltaikra és félelmetes veszedelmükre, ami akkor vár rájuk, ha elhanyagolják az Isten Igéje iránti engedelmisséget. Azért tompult el lelkiismeretük, mert félretették, elhanyagolták és lenézték a világosságot.

Azt álmodtam, hogy amíg beszéltem, Isten ereje oly nagy mértékben töltött ki rám, hogy minden erőm elhagyott,

látomásom azonban nem volt. Úgy véltem, hogy férjem odaállt az emberek elé, és így szólt: „Ez Isten csodálatos ereje. A bizonyosságtételeket hatalmas eszköznek adta, hogy a lelkekhez férközhessen, és ezek által még hatalmasabban fog működni, mint ahogy eddig tette. Ki áll az Úr oldalára?”

Azt álmodtam, sokan azonnal felálltak, engedelmeskedve a felhívásnak. Mások mogorván ültek, egyesek gúnyolódtak és egy páran teljesen közömbösek maradtak. Valaki mellettem állva azt mondta:

„Isten emelt fel téged, és olyan szavakat adott, hogy szólj e néphez és elérd a szíveket, amilyeneket senkinek előted nem adott. Isten úgy alakította a te bizonyosságtételeidet, hogy megfeleljen azon eseteknek, amelyekben segítségre van szükség. Ne rendítsenek meg a gúnyolódások, csúfolódások, szemrehányások és dorgálások. Ha Isten különleges eszközévé akarsz lenni, nem szabad senki másra támaszkodnod, hanem egyedül tőle kell függened, és a szőlővesszőhöz hasonlóan köréje kell fonnod hajtásaidat. Ő arra akar felhasználni téged, hogy általad világosságát közvetítse a népnek. Naponként kell erőt gyűjtened Istentől, nehogy környezeted elhomályosítsa a világosságot, amelynek általad kell az Ő népére világítania. Sátánnak eltökélt szándéka, hogy távol tartsa Isten népétől azt a világosságot, amelyre az utolsó napok veszedelmei közepette oly nagy szüksége van.

Sikered titka az egyszerűségben rejlik. Ha ettől eltávolodsz, ha valaki másnak a szája íze szerint formálsz bizonyosságtételeidet, erőd el fog hagyni. Ebben a korban csaknem minden tetszetős és valószerűtlen. Hemzseg a világ az olyan bizonyosságtételektől, melyeket azzal a céllal hirdetnek, hogy pillanatnyilag tetszést arassanak, megtévesszenek és az ént magasztalják. A te bizonyosságtételeid más. Le kell hajolnia az élet apróságaihoz, hogy megóvjá a pislákoló hitet a haláltól, és belesulykolja a hívőkbe annak szükségességét, hogy a világ világosságaként ragyogjanak” (*Life Sketches*, 197–202. o.).

Gondolatok az imádsághoz:

1. Kérjük Istent, hogy tartson meg abban az egyszerű, tiszta hitben, amivel akkor rendelkezünk, amikor hitre jutottunk benne!
2. Imádkozunk, hogy tisztán lássuk, mi mindent engedtünk be életünkbe, ami akadályozza a veleszületett közösségünket!
3. Emeljük fel imában családtagjainkat és gyülekezeti családunkat, kérjük az Úr szabadítását, védelmét rájuk és magunkra egyaránt!

Felhívás a 2019-es imaheti adományozásra

Közel száz éve adományozunk a világszéles missziómunka fenntartására, és erre az imahét is kiváló alkalom. Ezúton szeretném kifejezni köszönetemet mindazoknak, akik hosszú időn keresztül imáikkal és adományaikkal hűségesen támogatták ezt a munkát. A legutóbbi évben az Inter-Európa Divízióban hozzávetőleg 900.000 eurónak megfelelő összeg gyűlt össze a missziómunka támogatására, amelyet átutaltunk a Generál Konferenciának.

Ezt a pénzeszeget továbbra is a Közel-Kelet és Észak-Afrika országaiban folytatott missziószolgálat fenntartására fordítjuk. Az ezekben az országokban végzett missziómunka nagy kihívást jelent számunkra. A vallásszabadság korlátozott volta miatt „misszionáriusainknak” elsősorban csak csoportok és kis közösségek megalapítására kínálkozik lehetőség. Sajnos, túl sok jelentést nem hozhatunk nyilvánosságra a tevékenységükről, mivel ezzel feleslegesen veszélybe sodornánk szolgálattévőinket. Az említett pénzalapból továbbá mintegy 2500 adventista misszionáriust támogatunk világszinten. 1990-től kezdődően körülbelül 11.000 gyülekezetet alapítottunk. Az Inter-Európa Divízió különböző országaiban a jelenben is folyamatban vannak gyülekezetalapítási projektek. E célból a Generál Konferencia évente mintegy 250.000 eurót utal át a számlánkra.

Ennek a munkának a folytatásához szükségünk van a támogatásokra. Ami-

kor Pál apostol felhívást intézett a korinthusi hívókhöz, hogy pénzt gyűjtsenek a szegény jeruzsálemi testvérek részére (lásd 2Korinthus 8), a makedóniai gyülekezetekben szerzett tapasztalatairól beszélt. Az ottani testvérek nagylelkűsége és öröme, amit az adakozás során tanúsítottak, nagyon meglepte Pált. Megértette odaadásuk okát, amiről ekképpen írt az 5. versben: „Önmagukat adták először az Úrnak, és nekünk is az Isten akaratából.” Elköteleződésük, adakozókészségük mögött erős, belső motiváció, Istenbe vetett hit és bizalom rejtőzött. Az imahét nagy lehetőség Isten iránti elköteleződésünk megújítására, vele való kapcsolatunk megerősítésére.

Ellen White egy másik fontos szempontot is hangsúlyozott, amelynek bátorítania kellene a gyülekezeteket az idegen országokban végzendő misszió nagylelkű támogatására, aláhúzva ily módon a helyi és külföldi evangéliumi szolgálat közötti kapcsolatot. Ekképpen írt erről: „Aki a külmisszió növekedése iránt bőkezű, önmegtartózkodó lelkületet tanúsít, az a belföldi missziót is támogatja majd; mert a hazai mű jöléte – Istenen kívül – nagyrészt a távoli országokban végzett evangelizációs munka vizsgálhatóságától függ” (*Az evangélium szolgálói*, 465).

A fentebb vázolt kontextus egyesek számára nem tűnhet igazságosnak; ők azzal érvelhetnének, hogy a más területek felé „irányított” pénzalapok nem állnak az ottani terepmunka rendelkezésére.

Ez a mentalitás azonban sokszor nem Isten gondolkodásmódját tükrözi.

Ellen White így folytatja: „Azáltal, hogy igyekszünk mások szükségleteiről gondoskodni, lelkünk a minden erő Forrásával kerül érintkezésbe. Az Úr felismerte azt a misszióbuzgalmat, amelyet népe az idegen területek iránt tanúsít; azt kívánja, hogy minden otthon, gyülekezet és a munka központja a bőkezűség lelkületét abban mutassa meg, hogy azokat a külterületeket segíti, ahol Isten követői a legnagyobb nehézségek között tevékenykednek, hogy világosságot vigyenek azoknak, akik sötétségben vannak. Azok az adományok, amelyek azért gyűlnek, hogy a munkát egy területen megkezdjék, a munka más területeit is erősítik” (*uo.*, 465–466).

Itt újból felfigyelhetünk Isten egyik alapelveire: amikor másokért dolgozunk, szolgálatunk áldásként száll vissza ránk, és végül elmondhatjuk, hogy Jézus példáját követjük. A Megváltó nem a saját, hanem a körülötte élők „jólétére” összpontosított. Példáját követve, „lelkünk a minden erő Forrásával kerül érintkezésbe”. Ez által a kapcsolat és önös érdek nélküli szolgálat által Isten különleges módon megáldhatja küldetésünket. Ez az Istennel fenntartott élő kapcsolat képezi misszióink alapját, akár itthon, akár idegen országokban.

A Jó Isten áldjon meg benneteket!

Norbert Zens, a Hetednap Adventista Egyház Inter-Európa Divíziójának kincstárnoka

Ma is megtagadjátok őket?

A próféták üzenetei ma is könnyen elvethetők, akárcsak a múltban.

GEORGEL PÍRLITU

AZ EMBER VÁLASZTÁSI SZABADSÁGA

A Biblia tanítása szerint amikor Isten megteremtette Ádámot és Évát, nem robotokat alkotott, akik a memóriájukba táplált programok szerint cselekednek. Szabad lényeket teremtett, akik képesek akarataik szerint cselekedni, és akár Isten akarata ellen is. A bűnbeesés története és a szüntelenül ismétlődő engedetlenség minden ember esetében Ádámtól kezdve, a legékezebb bizonyítéka annak, hogy Isten nem akarta, hogy az ember robotként az Ő programja szerint cselekedjen. Az engedetlenség kockázata ellenére, melyet a választás szabadsága feltételezett, Isten úgy ítélte meg, hogy jogos és építő jellegű, ha az ember maga dönt sorsa felől és nem más. Még Isten sem, aki a Teremtője!

ISTEN ÉRVEKET TÁR AZ EMBER ELÉ, HOGY A JÓT VÁLASSZA

A választás szabadsága azonban kétélű fegyverré válhatott volna az ember számára, aki nem rendelkezett semmilyen viszonyítási ponttal, amelyhez igazodva dönthetett volna. Ezért Isten, miután megteremtette őt, beszélt neki a jóról és a gonoszról, az engedelmeségről és az engedetlenségről, az életről és a halálról. Tanácsoló atyaként megmagyarázta neki a jó választásának következményeit, és tette ezt a gonosszal kapcsolatban is, tanácsolva, könyörögve neki, hogy a jót válassza. Szavai – „*az életet és a halált adtam előttökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod*” (5Mózes 30:19) – tanúsítják, hogy azóta egészen napjainkig Istent állandóan arra törekedett, hogy tanácsolja, támogassa az embert, és elegendő érveléssel segítse elő a jó választását. Isten nem azt mondja, hogy „válaszd azt, amit én akarok!”, hanem azt, hogy „válaszd az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod”! Micsoda érv: hogy élhess! Ez a tény, mely Isten vágyát tükrözi az ember számára, a legerősebb és leghelyesebb érv a jó érdekében, mivel a jó mindig életet jelent, míg a gonosz mindig halált.

A PRÓFÉTA – ISTEN RENDELT ESZKÖZE AZ EMBER FELVILÁGOSÍTÁSÁRA, ÖSZTÖNZÉSÉRE ÉS BÁTORÍTÁSÁRA, HOGY A JÓT VÁLASSZA

Ezzel magyarázható, miért küldött Isten prófétákat és általuk üzeneteket. Üzenni akart az embernek, érveket felsorakoztatni a jó választására. Ha Ádám és Éva úgyszólván bűnbe esett, hogy Isten környezetében élt, aki tanácsolta őket, hogy mi a jó és mi a rossz, annál inkább szükség van a bűnbeesés után élő, Édenkertből elűzött embernek valakire, aki segítsen neki választásai során. Így jelentek meg a történelem színpadán a próféták, ez volt Isten megoldása az ember felvilágosítására, bátorítására, ösztönzésére, hogy a jót válassza. A próféták szolgálata volt az a lehetőség, mely által Isten segíthetett a közvetlen jelenlétét már nem élvező embernek, aki ily módon részesülhetett értékes tanácsaiból.

TÉVES PERSPEKTÍVA A PRÓFÉTÁKRÓL

Habár a próféták „a Szentlélektől indítva szóltak” (2Péter 1:21), az ember nem mindig értékeltte ezt az Istentől származó segítséget. A Szentírásban találunk példát arra, amikor megfogadták a próféták tanácsait, de vannak olyan fájdalmas feljegyzések is, amelyek arról tanúskodnak, hogy elvetették üzeneteiket, sőt bántalmazták és meg is ölték őket. A perspektíva, amelyben megfigyelték és értékelték a prófétákat, teljességgel téves volt, mivel ezt személyes szempontok szerint tették. Ha a próféta üzenete egybecsengett azzal, amit az emberek akartak, jó prófétaként könyvelték el, akit Isten küldött. De ha olyat mondott, ami távolról sem egyezett a vágyaikkal, gonosz prófétaként bélyegezték meg, akit nem Isten bízott meg.

ELUTASÍTOTT ÉS MEGBÜNTETETT PRÓFÉTÁK, MIVEL ÜZENETÜK NEM VOLT A NÉP TETSZÉSÉRE

Lássuk Jeremiás próféta példáját, aki könyörtelen üzenettel jelentkezett: „Ezt mondja az Úr: Bizonynal a babiloni király seregének kezébe adatik e város, és beveszi azt” (Jeremiás 38:3) Jeremiás nemcsak figyelmeztette a népet, hanem tanácsolta is: mit tegyen élete megmenntéséért. „Aki megmarad e városban, meg-

Akárhányszor felmagasztaltatik az Ige, lelki reformot idéz elő, és olvasói gazdagodnak lelkileg. Olvassuk és ültessük át a gyakorlatba üzeneteit! Isten segítsen meg minket, hogy minden reggel, amikor a világ még alszik körülöttünk, belső szobánk csöndjében átéljük Isten Szavának bűvöletét, békéjét és örömeit. A reformáció és bármely más vallásos megújulás annak volt az eredménye, hogy a Bibliát kiszabadították a „börtönből”.

hal fegyver miatt, éhség miatt és döghalál miatt, aki pedig kimegy a káldeusokhoz, él, és az ő élete nyereség lesz neki” (Jeremiás 38:2). A próféta üzenete nem tetszett a vezéreknek, akik azonnal léptek: megjelentek Sedékiás király előtt, és ezt mondták: „Kérünk, ölettesd meg ezt az embert, mert megerőtleníti a vitézek kezeit, akik megmaradtak a városban, és az egész nép kezeit, hogy efféle szókat szól nékik, mert ez az ember nem a nép megmaradására igyekszik, hanem veszedelmére.” (38:4)

Az „ölettesd meg ezt az embert” és a „nem a nép megmaradására igyekszik” kijelentések az embereknek azokkal a prófétákkal szembeni magatartását tükrözi, akik nem az elvárásaiknak megfelelő üzeneteket hirdettek. Nemcsak elvetették üzeneteiket, hanem néha személyük ellen is intézkedtek, ahogy Jeremiás próféta esetében is történt. Mivel a király megengedte nekik, a vezérek „elvivék Jeremiást, hogy bevessék Melkiásnak, a Hammélek fiának vermébe, amely a tömlöc pitvarában vala; és lebecsáták Jeremiást köteleken; a veremben pedig nem víz vala, hanem sár, és beesék Jeremiás a sárba.” (6. vers)

Ez a verem a börtön udvarában volt, ami nyilván arra utal, hogy a fegyházhoz tartozott. Valószínű, hogy ebben a gödörben tartották fogva azokat a köztörvényeseket, akik súlyos bűntetteket kö-

vettek el. A tény, hogy Jeremiást a tömlöc tömlöcébe vetették, bizonyítja, mennyire gonosznak tartották őt a vezérek. És mindezt azért, mert az üzenete nem volt inyükre.

A szerencsén Ebed-Melek közbelépésére Jeremiást kiemelik a veremből. Nem sokkal ezután a király elővezetteti a prófétát, és megkéri, hogy mondja el az igazságot. „Téged valamiről kérdelek, semmi tagadást benne ne tégy!” (38:14) – mondja neki a király, mintha a próféta addig hallgatott volna. Milyen furcsa kérés, lévén hogy a prófétát éppen azért vetették verembe, mert az igazságot mondta! E kérésre az egyedüli magyarázat az, hogy a király abban reménykedett, a próféta ezúttal olyan üzenetet közöl, amely megfelel az elvárásaiknak.

Isten embere azonban így válaszol a királynak: „Ha megjelentem néked, avagy nem bizonyosan megölsz-e engem” (Jeremiás 38:15) Milyen fájdalmas szituáció! Ha ugyanazt az üzenetet hirdeti, megölik. Ha tanácsol, nem veszik figyelembe. Bármit is mondana, ha nincs a király tetszésére, baj az eredménye.

A VEREMEN ÉS A SÁRBAN

Ma már nem vagyunk abban az előnyös helyzetben, hogy próféta éljen közöttünk, aki gondolataival, öltözködési stílusával, magatartásával, üzeneteivel

Istent képviseli. Ennek ellenére még mindig élnek a próféták üzenetei, amelyeket a Szentírásnak nevezett profetikus könyv őriz számunkra, akár egy múzeum. Nem egy, hanem számos próféta szólal meg az Írások lapjain, és üzenetükre oly nagy szükség van napjainkban is!

Emberi természetünkől fakad, hogy mindent elvetünk, ami nem tetszik, ami nem felel meg elvárásainknak, ezért fel kell tennünk magunknak a kérdést: Lehetséges, hogy mi is úgy viszonyuljunk a prófétai beszédhez, Isten feddő Szavához, ahogy az ókori zsidók? (Lásd 2Timótheus 3:16) Ma a prófétákat nem vetik sárral teli verembe, üzeneteiket viszont annál inkább. Isten Igéje tanulmányozásának elhanyagolása, vagy a vele szembeni engedetlenség pontosan ezt jelenti.

Ihletett prófétánónk mondta: „A próféták felemelték szavukat koruk kiáltó zsarnoksága, felháborító igazságtalansága, rendkívüli fényűzése, botrányos dőzsölése, égbekiáltó feslettsége és züllöttsége ellen. De hiába tiltakoztak,

hiába bélyegezték meg a bűnt.” (*Próféták és királyok*, 110). Ugyanilyen hiábavalóak a Szentírás üzenetei is, ha nem olvassák és sajátítják el őket. Az orvosi vénynek hatása van, de nem a rajta található írásnak köszönhetően. Ereje az alkalmazásában rejlik. A Szentírásnak is csak akkor van eredménye, ha életünket a benne leírtakhoz igazítjuk.

A LELKI MEGÚJULÁST AZ ISTEN IGÉJÉBŐL SUGÁRZÓ VILÁGOSSÁG IDÉZI ELŐ

Ezen az imahéten alkalmunk volt a próféta témáját több szempontból is megvizsgálnunk, és most eljött az ideje annak, hogy azt tegyük Isten Igéjével, amit Ebed-Melek Jeremiással. Itt az ideje kiemelnünk a feledés gödréből és a megvetés sarából. Ki kell szabadítanunk a szép könyvtárak, vagy a táblagépek memóriájának „börtönéből”, és minél közelebb hoznunk lelkünkhöz és mindazok lelkéhez, akik vágyakoznak Isten után.

Ezt tették a valdensesk és a reformátorok is Isten Szavával, mely évszázadokon át rejtve volt az emberek előtt, és csak a tanult emberek férhettek hozzá. A hegyek magas erődjeiben és barlangokban rejtőzködve, fáklyák fényénél a valdensesk szövegről szövegre, fejezetről fejezetre másolták a Szentírást, amit aztán az emberek rendelkezésére bocsátottak. A magas egyházi tekintélynek örvendő reformátorok lefordították és prédikálták Isten Igéjét, és pedig úgy, ahogy leírva volt, nem pedig úgy, ahogy az egyház értelmezte. Mind a valdenseskben, mind a reformátorokban égett a nemes vágy, hogy visszatérjenek az őskereszténység kezdeti formáihoz, és ezt egyedül úgy érhették el, ha kiemelték a „veremből” a Szentírást.

A reformáció és bármely más vallásos megújulás annak volt az eredménye, hogy a Bibliát kiszabadították a „börtönből”. Akárhányszor felmagasztaltatik az Ige, lelki reformot idéz elő, és olvasói gazdagodnak lelkileg. Imahetünk végén – ennek az évnek a végén – alkalmunk van lelki megújulást előidézni azáltal, hogy lépéseket teszünk az Ige felé. Isten fogadjon minket a karjaiba, és a Szentlélek által segítsen felfedezni a Szentírás szépségét! Olvassuk és ültessük át a gyakorlatba üzeneteit! Isten segítsen meg minket, hogy minden reggel, amikor a világ még alszik körülöttünk, belső szobánk csöndjében átéljük Isten Szavának bűvöletét, békéjét és örömét.

Gondolatok az imádsághoz:

1. Köszönjük meg Istennek, hogy olyan időben élünk, amelyben gyakorolhatjuk a szabad választás jogát.
2. Köszönjük meg Istennek, hogy a Szentírásban oly sok érvet találunk a jó választására.
3. Személyesen határozzuk el, hogy a Szentírást az őt megillető helyre tesszük életünkben.

Georgel Pirlitu, a Romániai Unió titkára

Első szombat

Megtanulandó kincs: „Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálainak, a prófétáknak.” (Ámos 3:7)

Volody és a szörnyek

Mi lehet ez? A tízéves kisfiú, Volody lehajolt és fel-emelte a könyvet, amelyet valószínűleg valaki eldobott. „Szentírás” – olvasta a fedőlapon. Az ukrán fiú még sosem járt templomban, arról viszont hallott, hogy a Bibliában csodák leírásai is találhatóak, és őt érdekelték a természetfeletti dolgok. Ezért hazavitte ezt a fejezetek és különálló szövegek nélküli, gyermekeknek készült Bibliát.

A következő napokban beleolvasott, de úgy érezte, hogy a Biblia Istene túl messze van, annyira messze, hogy egy tízéves ukrán kisfiú nem juthat el Hozzá. Ezért félretette a Bibliát, és többé nem gondolt rá.

Egyik nap az édesanyjával kenyérért álltak sorban, amikor felfigyelt egy utcai plakátra. „Mi a csuda ez?” A plakát furcsa, félelmetes szörnyeket ábrázolt, némelyiknek több feje is volt! Közelebbről szemügyre vette a hirdetést, és felfigyelt, hogy a Bibliáról is ír valamit! A hirdetés szerint a szörnyeknek köztük van a Bibliában található Dániel könyvéhez.

Nem igazán érdekel a Biblia, de meg kell tudnom, mi a helyzet a szörnyekkel! – gondolta magában. Ráadásul az előadó amerikai! A hatóságok folyton riogatták a lakosságot: „Ezek az amerikaiak valóságos démonok!” Volt, aki azt állította, hogy szarvuk és farkuk is van. Mivel Volody semmit sem tudott valójában, úgy döntött, hogy a végére jár a dolognak. Megjegyezte az első előadás kezdési időpontját. – *Erről a saját szememmel kell meggyőződnöm* – morfondírozott magában.

A kitűzött időpontban Volody elfoglalta a helyét, és türelmetlenül várta az előadást. Vajon hogy fog kinézni ez az amerikai? Aztán megjelent az előadó, akinek sem szarva, sem farka nem volt. Tulajdonképpen úgy nézett ki, mint egy átlagember.

Volody végighallgatta az előadást, és megtudta, hogy a szörnyek jövődöbéli fontos eseményeket jelképeznek, és hogy a bemutatott történetek voltaképpen „prófeciák”.

S mintha ez a rengeteg újdonság nem lett volna elég, az előadó még Jézusról is beszélt. Úgy tűnt, hogy a több száz bibliai prófécia mind Jézussal kapcsolatos! Az amerikai előadó elmondta, hogy Jézus annyira szerette az embereket, hogy meg is halt értük – beleértve még Volodyt is. Még érdekesebbnek tűnt arról hallani, hogy Jézus vissza fog jönni, és magával fogja vinni az embereket a mennybe. Több bibliai prófécia is beszél erről a jövőbeli eseményről. A Volody által talált Biblia azonban nem tartalmazta az erre utaló részeket.

Végül Volody rátalált a városban levő hetednap adventista gyülekezetre, és kezdett még többet tanulni a prófeciákról és Jézus Krisztusról. Elfogadta Jézust személyes Megváltójának, és elhatározta, hogy bármi áron kész szolgálni Őt. Bár a későbbiekben nehézségei adódtak emiatt, Volody betartotta ígéretét.

Az előadásokon sok mindent megtanult a jövőre vonatkozóan, hiszen a prófeciákról volt szó, viszont saját jövőjébe nem tekinthetett bele. Végül Volody adventista lelkipásztor lett, és az Egyesült Államokba költözött. Addig csak Halloween alkalmával látott szarvat és farkot viselő amerikaiakat, de mivel ezek a maskarák az ördögöt képviselik, Volody nem óhajtott részt venni ezeken az ünnepeken.*

GONDOLKOZZ!

- Miért küldte Isten a prófétákat?
- Melyik bibliai prófécia jut eszedbe? Ki mondta el a jövődőlést? Kiről szól a prófécia? Szeretnél próféta lenni?
- Miért igen, vagy miért nem?

CSELEKEDJ!

Írd le egy papírlapra, hogy szerinted holnap, amikor elmegy otthonról, mely szavakat fogod elsősre meghallani az utcán. Másnap figyeld meg, hogy bevált-e a megérzésed? Ha igen, akkor ez azt jelenti, hogy máris próféta vagy? Miért igen, vagy miért nem?

Mutasd meg egyik barátodnak az Ézsaiás 45:1-3 verseiben található prófeciát. *Így szól az Úr felkentjéhez, Czirushoz, kinek jobbkezét megfogám, hogy meghódol-tassak előtte népeket, és a királyok derekának övét megoldjam, ő előtte megnyissam az ajtókat, és a kapuk be ne zároltassanak; Én menédek előtted, és az egyenetleneket megegyenesítem, az érczajtókat összetöröm, és leütöm a vaszárakat. Néked adom a sötétségnek kincseit és a rejték helyek gazdagságait, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr, a ki téged neveden hívtalak, Izráel Istene.* Hogyan reagált, és mit gondolsz, miért?

* Ellen Weaver Bailey, „Volody and the Weird Beasts”, *Guide*, 2016. április 23.

Vasárnap

Megtanulandó kincs: „Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szentlélektől indíttatva szólottak az Istennek szent emberei.” (2Péter 1:21)

Menekülés a gépfegyverek elől!

Diana dermedten nézett a rászegezett géppuskára. „Kinyírunk benneteket!” – üvöltötte a gerillaharcos. Az országban már jó ideje zavargások folytak, amit most Dianának a saját bőrén is meg kellett tapasztalnia.

Egy árvaházi látogatás után hazafelé utazott az autóbusszal. A kora hajnali félhomályban a dzsungel sáros útját elállták a katonák, és megállították az autóbust.

– Hallottátok, hogy bombatámadás érte a San Luis-i adótoronyot? – kérdezte suttogva az egyik utas.

– Hallottuk, és a keleti régióban meg is öltek néhány embert! – tette hozzá a másik.

A gerillaharcosok körbevették az autóbust.

– Mindenki szálljon le! – parancsolta az egyik katona. A harcok könnyedén feltépték az autóbussz ajtaját.

Az utasok egyesével szálltak le a buszból. Dianára is sor került. Épp leugrott, amikor az egyik katona kijelentette, hogy mindenkit meg fognak ölni.

Diana hátranézett. Észrevette, hogy az autóbusról egy idős, púpos asszony próbál leszállni. Hirtelen nyugodt hangot hallott: *Segíts a néninek!* Bátran hátat fordított a géppuskáknak, és megszólította az idős nénit: „Venga, señora!” („Engedje meg, hogy segítsek, asszonyom!”). És a gerillaharcosok nagy megdöbbenésére segített az idős hölgynek leszállni az autóbusból.

Diana több utasnak is segített – gyermekeknek, egy kisgyermekes édesanyának és egy másik idős asszonynak. Dolga végeztével megfordult, és akkor vette észre, hogy a katonák már leengedték a fegyvereiket.

Bizonyára szívesen lemészároltak volna mindenkit, de aznap egyetlen utasnak sem esett baja! Mivel Diana hallgatott a hangra, cselekedetével megakadályozta a katonák gyilkos tervét. Minden esetben hasznos követni a mennyei hang utasításait.**

** Diana Aguirre, „Guerrillas, Machine Guns and God”, *Guide*, 2015. szeptember 12.

GONDOLKOZZ!

- Kértek-e valaha arra, hogy közölj valakivel egy üzenetet? Írott, vagy szóbeli üzenet volt? Sikerült továbbítanod?
- Mondott-e neked valaki olyat, amit nem szeretnél volna hallani? Mit tettél?
- Mit gondolsz, Isten miért használ fel prófétákat ahelyett, hogy személyesen és közvetlenül közölné velünk üzeneteit?

CSELEKEDJ!

Gyűjtsd össze a barátaidat. Súj egy üzenetet a melletted álló fülébe. Majd súgd az üzenetet sorra mind-egyik jelenlévő fülébe, és figyeld meg, hogy milyen mértékben változik az üzenet, mire elér az utolsó személyhez. Véleményed szerint mi segítette a prófétát abban, hogy az üzenete ne változzon meg?

Kérj meg egy szülőt vagy egy felnőtt személyt, hogy mesélje el, milyen volt, amikor egy életét megváltoztató üzenetet kapott. Kérdezd meg őket, hogy szerintük jól tették, hogy engedelmessé váltak az üzenet utasításainak? Miért igen vagy miért nem?

Hétfő

Megtanulandó kincs: „Gyümölcszeikről ismeritek meg őket.” (Máté 7:16)

Háború, amire sosem került sor

Michel próféta volt. Legalábbis a legtöbben ezt hitték róla.

Egyik nap titokzatos jövendölést írt:

„A Mars és a jogar kapcsolatba lépnek,
kitör a háború a Rák-csillagjegy alatt.
Rövidesen új király kerül a trónra,
és hosszan tartó békét hoz a földre.”

Vajon mit jelenthet ez a jövendölés? „Mars” és „jogar”? Lehet, hogy kitör a háború, aminek következtében minden ember rákban megbetegszik? És ki ez az „új király”?

Michelnek nem ez volt az első jövendölése. Teljes nevén Michel de Nostredame francia orvos volt, aki 1503 és 1566 között élt. Később Nostradamus néven vált híressé.

Írt egy könyvet, amely 942 versbe szerkesztett prófeciát tartalmaz. A *Prófeciák* című könyvet még ma is nagyon sokan használják és hisznek benne. Az összes jövendölés a fent említetthez hasonlóan furcsán hangzik.

De mi a helyzet ezzel a jövendöléssel? Tudható-e, hogy milyen eseményt hirdet? Az évszázadok során számos elmélet született erre vonatkozóan. Az egyik legújabb magyarázat szerint a „Mars” a Mars bolygóra utal, a „jogar” pedig Jupiterre. Ennek a két bolygónak kell kapcsolatba lépnie, vagyis „egy vonalba kerülnie”, ami különben be is következett 2002. június 21-én. És akkor kellett volna kirobbannia a háborúnak!

De nem így történt.

Igazság szerint számos szaktekintély egyetért abban, hogy Nostradamus prófeciái bármit jelenthetnek, amit az olvasó szeretne!

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a próféta legfőbb feladata nem a jövendőmondás. Isten üzeneteit kell leírnia, prédikáció által hirdetni vagy bármilyen más módon közölnie.

De honnan tudjuk, hogy a próféta valóban Isten küldöttje? Íme, négy módszer, amely segít felismerni, hogy mennyei eredetű-e a próféta üzenete vagy sem.

BIBLIA. Ézsaiás próféta írja: „A tanításra és bizonyosságtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk” (Ézsaiás 8:20). Vagyis a jövődőlésnek meg kell egyeznie azzal, amit a Biblia mond az adott kérdéssel kapcsolatosan.

CSELEKEDETEK. „Gyümölcsseikről ismeritek meg őket” (Máté 7:16). Hogyan él az a személy, aki azt állítja magáról, hogy próféta. Csaló? Csúnyán beszél? Az igazi próféta életében meglátszanak a Lélek Galata 5:22-23 verseiben leírt gyümölcssei: szeretet, jóság, mértékletesség. Más szóval a prófétának olyannak kell lennie, mint Jézus.

EREDMÉNYEK. „Amely próféta a békességről prófétál, mikor beteljesedik a próféta beszéde, akkor ismertetik meg a próféta, ha az Úr küldötte-é azt valóban?” (Jeremiás 28:9). Tehát mi történik a prófétai üzenet elhangzása után? Teljesedik a prófécia?

JÉZUS. „Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét: valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van” (1János 4:2). Mit mond a próféta Jézusról? Menekülj tőle, ha úgy kezdi beszédét: „Hát Jézus kiváló tanítómester volt, de nem volt Isten fia.”

TUDDAD?

Az Egyesült Államokban Harold Camping azt állította magáról, hogy ismeri Jézus visszajövetelének időpontját. Nagyon sok hívet gyűjtött maga köré, de mivel Jézus nem jött vissza az általa hirdetett napon, újabb dátumokat tűzött ki: 1994. szeptember 6-át, majd 2011. május 21-ét és végül 2011. október 21-ét.

A Biblia említést tesz néhány hamis prófétáról. Ilyen volt például Hanániás is, akiről Jeremiás 28:15-17 verseiben olvashatunk. *És monda Jeremiás próféta Hanániás prófétának: Halld csak, Hanániás! nem az Úr küldött téged, és te hazugsággal biztatsz e népet. Azért így szól az Úr: Ímé, én elküldelek téged a föld színéről, meghalsz ez esztendőben: mert pártütőleg szóltál az Úr ellen. És meghala Hanániás próféta abban az esztendőben, a hetedik hónapban.*

GONDOLKOZZ!

- Miért állítaná valaki magáról, hogy igaz próféta, miközben nem az?
- Hiszed, hogy Sátán áll a hamis próféták mögött? Miért igen, vagy miért nem?
- Mit gondolsz, hogyan reagálnál, ha valaki azzal állna eléled, hogy ő Isten igaz prófétája?

Kedd

Megtanulandó kincs: „Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szegyet nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.” (2Timótheus 2:15)

Kódfejtés

Milyen furcsa kő! – álmélkodott Pierre. 1799 júliusa volt. Pierre-François Bouchard az egyiptomi Rosette városában egy ókori egyiptomi erőd rekonstrukcióján dolgozott. Tekintete egy földön fekvő tárgyra vetődött. Egy fekete kődarab volt, rajta írással.

Később az emberek megvizsgálták a kőtábladarabot. Három különböző nyelvű írást fedeztek fel rajta. Az első görög nyelven íródott, a második pedig egyiptomi démotikus írás volt. Az üzenet további részét egyiptomi hieroglifákkal írták, vagyis jelekből és rajzokból álló írásrendszerben.

A kutatókat lázba hozta a lelet. Felfedezték, hogy a három különböző nyelv ugyanazt az üzenetet fogalmazza meg. Addig senkinek sem sikerült megértenie az ókori egyiptomi jeleket, most viszont összevetették a két másik nyelven írt üzenettel, és végül megfejtették a hieroglifák kódját. Elég hosszú idő telt el, míg teljes mértékben felderítették a Rosette-i kőtábla üzenetét, de erőfeszítésüket végül siker koronázta.

Ahogy az egyiptomiaknak szükségük volt a Rosette-i kőtáblára ahhoz, hogy megértsék a hieroglifákat, olyanképpen van szükségünk nekünk is helyes információkra, hogy pontosan értelmezhesük a próféciaikat. Különböző helytelenül magyaráznánk az igazságot, a Bibliát. A próféciaik magyarázata közben sokan eltávolodnak a Szentírástól, és ennek következményeként eléggé furcsa értelmezések születnek.

Íme, néhány tanács, mely segít a helyes úton maradni a próféciaik olvasása közben:

Mindig imádkozz a Szentlélekért, hogy segítsen megértened a próféta üzenetét. Fogadd el a teljes mennyei segítséget!

Bibliaismeret. Még ha nehéznek is tűnik a prófécia megértése, nagymértékben segít, ha ismered a Biblia általános üzenetét Istenről. Ez az üzenet a következő: Isten szeret, és egy napon szeretne a mennybe vinni. A Biblia olyan alap, amely segít az idő múltával egyre többet megértened.

Kezd a tanulmányozást egy gyermekeknek szóló Bibliával. Segíthet a számodra könnyebben érthető szövegszerkesztés.

Kérd olyan személy segítségét, akiben megbízol. A próféciaikkal kapcsolatosan sok félreértés születhet. Amennyiben nem érted meg a próféta üzenetét, vagy ha két különböző magyarázatot hallasz, fordulj segítségért egy olyan személyhez, akiről tudod, hogy szereti Jézust.

Nehogy azt gondold, hogy mindent tudnod kell, és ráadásul azonnal! Kérd minden nap Isten segítségét, hogy mutassa meg mindazt, amit tudnod kell Róla. Ő majd a megfelelő pillanatban, fokozatosan segít megértened a próféciaikat.

TUJTAD?

A Rosette-i kőtáblán található szöveg lényegében eléggé unalmas. Egy rendelet másolatát tartalmazza, mely meghatározta V. Ptolemaiosz Epiphanész trónra kerülése napjának megünneplését.

Számos bibliai prófécia utal Egyiptomra. Többek között ez is: „Mikor még gyermek volt Izráel, megszerettem őt, és Egyiptomból hívtam ki az én fiamat” (Hós 11:1). Hová menekült József és Mária Jézussal Heródes király fenyegetése elől? Egyiptomba! A kis család onnan költözött Názáretbe, vagyis akkor hívta ki Isten az Ő Fiát Egyiptomból.

GONDOLKOZZ!

- Tettél-e valaha érdekes felfedezést? Ha igen, miben volt a segítségedre?
- Hogy érzed magad, amikor nem sikerül valamit megértened? Mit teszel a helyzet megoldása érdekében?
- Ismersz-e könnyen érthető bibliai próféciaikat? Mit jelent az a számodra?

Szerda

Megtanulandó kincs: „Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.” (1Péter 2:9)

Krystal bátorsága

Krystal* nagyon értelmes kislány. Tulajdonképpen ha a jegyeit nézzük, ő volt az osztály legjobb tanulója.

Egyik nap a lány meglepődve hallgatta Campbell tanár úr szavait:

– Krystal, te túlságosan megszoktad, hogy csupa jó jegyeket kapsz – mondta komor hangon a tanár. – Nos, mondok neked valamit: mindent megteszek annak érdekében, hogy megoldjuk ezt a „problémát”.

Krystal megdöbbenve próbálta megérteni, hogy miért ennyire szigorú vele Campbell tanár úr. Mivel az iskolában ő volt a kevés keresztény diák egyike, a lány arra gondolt, hogy talán a hite miatt bánnak így vele.

Teltek a hetek, és közben Campbell tanár úr folyamatosan megnehezítette Krystal életét. Egyik nap az osztályban az élet eredetéről beszélgettek. A legtöbb gyermek természetesen az evolúcióban hitt. Az egyik tanuló kijelentette, hogy hisz a teremtéstörténetben, de szerinte a Biblia által említett hat nap lényegében évmilliókat jelent. Végül Krystal is szót kapott:

– Én hiszem azt, amit a Biblia a teremtésről ír: „Mert hat nap alatt teremtette az Úr az eget és a földet...” – olvassuk a Szentírásban.

A tanár félbeszakította:

– Álljunk csak meg! Azt akarod mondani, hogy te hiszel ezekben a badarságokban?

– Igen – válaszolta Krystal. – Ha Isten az, akinek állítja magát, akkor talán nem lenne képes hat nap alatt megteremteni a világot? Miért lenne szüksége több millió évre? Csak mert nem értjük az Ő hatalmát, még nem jelenti azt, hogy Ő nem létezik.

– Butaságokat beszélsz – mondta lenézően Campbell tanár úr. – Na és a dinoszauruszok? Mi történt velük?

Amikor Krystal elmagyarázta, hogy ő azt is hiszi, hogy volt özönvíz, a tanár hangosan felnevetett.

– Te tényleg hiszel ezekben? Hogy lehetsz ilyen ostoba?

* A történet szereplőinek igazi nevét megváltoztattuk.

Campbell úrnak gonosz ötlete támadt. Kirohant a folyosóra, és odakiáltott a közelben álló diákok és tanárok egy csoportjához:

– Gyertek ide, hallgassátok meg, miben hisz ez a Krystal!

Az osztályterem rövidesen megtelt Krystalt gúnyoló tanulókkal és tanárokkal. Csakhogy Campbell tanár úr minden igyekezete ellenére Krystal jegyei továbbra is jobbak voltak társai osztályzatánál. Ez azt eredményezte, hogy az évszárón neki kellett beszédet tartania.

Egyik nap hívatta az igazgató:

– Nézd, Krystal, tudom, hogy keresztény vagy, de semmiképp sem foglalhatsz imát a szónoklatodba, mert ez törvényellenes.

Krystal tudta, hogy ez nem igaz.

– Sheffield úr, az iskola belső rendszabálya is megengedi, hogy imát foglaljunk a beszédünkbe, amennyiben az iskola vezetősége nem szögezi le előre, hogy mit mondhatunk.

Az igazgató tudta, hogy elveszítette a csatát.

Eljött az évszáró napja. Krystal kiállt az emelvényre, lehajtotta a fejét és imádkozott. Végül „Áment” mondott, majd magabiztosan beszélni kezdett.

Az évszáró végén dicséretet kapott a családtól, barátaitól, osztálytársaitól és még nagyon sok jelenlévőtől. Krystal nagyon hálás volt, hogy Isten, a Teremtője segítségével kiállhatott a hite és meggyőződése mellett.*

GONDOLKOZZ!

- Hallottál Ellen White-ről? Mi a véleményed róla?
- Mi jut eszedbe Ellen White munkásságáról? Légy őszinte, és beszélj meg a válaszaidat a családi oltárnál vagy a szombatiskolában.
- Életedben vagy a környezetekben milyen konkrét helyzetekben van szükség mennyei, Istentől jövő bölcseségre? Honnan tudhatod, hogy Ellen White ilyen helyzetekre vonatkozóan is tanácsot nyújtott?

CSELEKEDJ!

Sétálj ki a parkba, az erdőbe vagy a természetbe. Jegyezd fel legalább öt olyan dolgot, amelyek megcáfolják az evolúció elméletét.

A következő hetekben jegyezd fel az életedben felmerülő nehézségeket. Egy barátod vagy egy bizalomra méltó felnőtt segítségével vizsgáld meg, hogy találsz-e megoldást az Ellen White írásainak értelmezése közben felmerülő nehézségeidre. Segítségre lehet ebben a lelkipásztorod vagy a szombatiskolai tanítod, de az interneten is tájékozódhatsz.

Nézz meg egy kisfilmet, vagy olvass el egy tanulmányt a dinoszauruszokról. A látottak vagy olvasottak megegyeznek-e azzal, amit a Biblia és Ellen White mond?

* Richard G. Edison, „Krystal's Clear Conviction”, *Guide*, 2006. március 11.

Csütörtök

Megtanulandó kincs: „... és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak.” (Jóel 2:28)

A rendőr álma

Új-Zélandon, Auckland déli városrészének rendőrpárancsnoksága valósággal belefáradt a sok bűncselekmény felkutatásába.

– Mit tehetnénk, hogy a dolgok megváltozzanak?

– kérdezték egymástól a rendőrök.

Az őrmesternek támadt egy ötlete:

– Mi lenne, ha azokat, akik életükben először követnek el bűntettet, olvasásra köteleznénk? Hátha a jövőben majd bölcsőbb döntéseket hoznak...

A tanácskozások folytán eldöntötték, hogy kiadnak egy folyóiratot, amelyben leírásokat közölnek olyan bűnözőkről, akik átadták az életüket Jézusnak. A folyóirat címe: *A gyilkosságtól Krisztusig*. Mindenki kitörő örömmel fogadta az új folyóirat gondolatát, csakhogy a rendőrségnek nem volt elegendő pénzkerete, amit erre a célra fordíthatott volna.

Az egyik éjszaka az őrmester furcsa álmot látott: egy terhes nőt, akinek a feje fölött a következő felirat volt olvasható: „Hetednapi adventisták”.

Az őrmester felrettent. „Azonnal le kell írnom a látottakat!” – gondolta magában. Miután befejezte az írást, visszafeküdt.

Másnap reggel elmesélte a társainak az álmot, és azt is elmondta, hogy szerinte mit jelenthet:

– Úgy gondolom, hogy a folyóirat tervének megvalósítására az Adventista Egyházat kellene megkérnünk.

– Én hetednapi adventista vagyok – szólalt meg szerényen az egyik rendőrtiszt –, és tudok is egy adventista gyülekezetet a környéken, ahol segítséget kaphatunk.

Az őrmester rövid időn belül találkozott is Hurlow lelkipásztorral.

– Szívesen segítünk a terv kivitelezésében – mondta mosolyogva a lelkész, de azt is közölte, hogy a szerkesztésben és különböző anyagok beszerzésében készségesen segítenek, viszont pénzt nem tudnak rá fordítani.

Másnap egy hölgy jelentkezett a rendőrségen, és az őrmesterrel akart beszélni.

– Isten küldött ide – mondta, amikor megjelent a rendőr. – Kérem, mondja el, milyen tervei vannak.

Az őrmester ismertette a folyóirat ötletét.

– Most már tudom, miért küldött magukhoz az Úr! – jelentette ki a hölgy. – Pénzt szeretnék felajánlani önöknek. Előbb elmegyek, hogy megbeszéljem a dolgot a társaimmal, de ígérem, visszajövök.

Néhány nap múlva a hölgy újra megjelent a rendőrségen.

– Hoztam 10.000 dollárt. Használják fel a folyóirat kiadására! – mondta mosolyogva.

A pénz bőségesen elegendő volt az első szám kiadására, de jutott a második kiadásra is.

Az első számban megjelent Amos története, aki alapító tagja volt a *Fejvadászok* nevű bandának, valamint egy bűnöző hölgy története is. Mindkét bűnözőből Jézus Krisztus követője lett. A folyóirat olvasásának eredményeként nagyon sokan megtértek és megkeresztelkedtek.

Amikor Isten álmot küld valakinek, kirendeli a szükséges eszközöket is annak érdekében, hogy az álom valósággá válhasson!*

TUJTAD?

A Biblia szerint az álmok fontos szerepet töltek be a próféciákban. (Lásd például a mai alapszöveget.)

A prófétának nemcsak az volt a feladata, hogy feltárja a jövőt, hanem tanítóként kellett szolgálnia, prédikált és álmokat fejtett meg. Lehet, hogy egy napon Isten téged is elhív, hogy légy a prófétája – annak ellenére, hogy nem ismered a jövőt!

GONDOLKOZZ!

- Milyen módszerek segítségével tudható meg, hogy egy álom (vagy különleges üzenet) Istentől jött-e vagy sem?
- Mivel a prófétálás ajándékához tartozik a tanítás és a prédikálás is, az összes tanár és prédikátor talán próféta? Miért igen, vagy miért nem?
- Nagyon sok keresztény hiszi, hogy az 1780-ban bekövetkezett „Sötét nap” profetikus jel volt. Még George Washington is erről írt. Ma a tudósok némelyike szerint valójában egy kanadai erdőtűz hatalmas füstje okozta az elsötétedést. Jelent-e valamit ez a megállapítás, változtat-e az alapkérdésen? Miért igen, vagy miért nem?

* Andrew McChesney, „The Policeman’s Dream”, am.adventist-mission.org

Péntek

Megtanulandó kincs: „... akik követik a Bárányt, valahová megy.” (Jelenések 14:4)

Álom a zöld zsinórról

Ellen nagyon szomorú volt. A 15 éves lány szerette Jézust, de úgy érezte, sosem lesz elég jó ahhoz, hogy elfogadja őt az Úr. Később így vallott akkori érzéseiről: „Úgy véltem, hogy a sorsom megpecsételődött, hogy Isten Lelke visszavonhatatlanul elhagyott.”** Aztán egyik éjjel álmot látott, melynek köszönhetően teljesen más fényben látta a dolgokat.

Álmában Ellen White önmagát látta nagy szomorúságában, amint épp így gondolkodik: „Ha láthatnám Jézust, akkor Ő biztosan segítene abban, hogy jobban érezzem magam!” Ekkor megjelent egy angyal, és a következő kérdést intézte hozzá: „Szeretnéd látni Jézust? Ő itt van, és ha akarod, találkozhatsz vele. Vedd magadhoz mindazt, amid van, és kövess engem!”

Természetesen látni akarta Jézust! Így hát Ellen álmában összegyűjtötte a birtokában lévő apróságokat, és követte az angyalt, aki így szólt hozzá:

– Csak felfelé nézz, különben elszédülsz és lezuhansz!

** Ellen G. White, *Tapasztalatok és látomások*, 79. o.

Megtanulandó kincs: „Mert a Jézus bizonyágtétele a prófétaág lelke.” (Jelenések 19:10)

Egy hihetetlen látomás

Az Ohio állambeli Lovett's Grove helységben történt egy vasárnap délután. James White épp hogy befejezte temetési prédikációját, amikor a felesége, Ellen előrelépett. Bátorító szavakat szeretett volna szólni, de Isten különleges tervet tartogatott számára.

Ellen hirtelen elragadtatott látomásban, ami korábban is többször megtörtént már. Isten egy láthatatlan küzdelem jeleneteit mutatta meg neki, ami Jézus és Sátán között zajlott. Láta, hogy Sátán egykor tiszteletreméltó mennyei angyal volt, de vétkezett, és levette a földre. A látomásnak több jelenete volt. Láta Jézus halálát a Golgotán, és azt is, hogy Isten különleges szombatját az emberek a vasárnappal helyettesítik. Az is megmutatott neki, hogy Sátán megpróbálja elhitetni az emberekkel, hogy a halottak azonnal a mennybe jutnak, ahol majd elbeszélgethetnek elhunyt szeretteikkel.

Ellen látomása két órát tartott – előbb azonban Isten mondott neki valamit: azt, hogy le kell írnia ezt a látomást, amit mi *A nagy küzdelem* címen ismerünk. Isten azt is elmondta, hogy Sátán megpróbál akadályokat gördíteni a látomás leírása elé. A temetési szertartásról távozó emberek így vélekedtek: „Furcsa dolgokat láttunk ma!”

Nem sokkal ezután James és Ellen White elhagyták Ohiót, és a Michigan állambeli Jacksonba utaztak, hogy meglátogassák a Palmers családot. A baráti család otthonában azonban történt valami Ellennel. Később így vallott erről az esetről: „Furcsa, hideg érzés lopódzott a szívembe, keresztülhatolt a fejemen, és végigfutott a jobb oldalamon. Egy ideig öntudatlan voltam... Megpróbáltam a bal oldali végtagjaimat mozgatni, de teljességgel képtelen voltam erre.”*

Sátán meg akarta akadályozni, hogy leírja a látomást. De az imáknak köszönhetően Ellen lassan felépült. A történetről így írt később: „A Jacksonban kapott váratlan szélütéssel Sátán az életemet akarta elrabolni, hogy megakadályozza a mű írását, de Isten elküldte angyalait, és megmentette az életemet.”** „Az Úr meghallgatta hűséges gyermekei imáit, és Sátán ereje legyőzöttet.”***

Micsoda álom volt! Szíve örömmel telt meg, miközben az angyalt követve felfelé haladt egy lépcsőn. Végül egy ajtó elé ért. Az angyal hozzá fordult és így szólt: „Hagyd itt a holmidat!” Majd az ajtó megnyílt, és... Jézus állt előtte a mennyben!

Egyszerűen hihetetlennek tűnt! Azonnal Megváltója lába elé esett. Jézus lehajolt hozzá, és szelíd mosollyal kezét a fejére helyezte, majd így szólt: „Ne félj!”

Ellen túl boldog volt ahhoz, hogy bármit is mondhatott volna. Álmában megérezte a menny biztonságát és békéjét. Jézus rátekintett, és lelke örömmel telt meg. Ekkor értette meg, hogy csupán hinnie kell Jézusban, s akkor egy nap majd a mennyben élhet.

Az angyal, aki vezette őt, nemsokára újra kinyitotta az ajtót, és Ellennel együtt távozott Jézus jelenlétéből. Történt azonban egy változás, amit nem lehet szavakba önteni.

Az álomban furcsa dolog történt. Az angyal adott Ellennek egy zöld fonalat, majd így szólt: „Helyezd ezt a szíved közelébe, s valahányszor látni akarod Jézust, vedd elő, és nyújtsd ki, amennyire csak lehet. Ne hagyd sokáig összegöngyölyítve, mert megcsomósodik, és nehéz lesz a kioldása.” Ellen számára a zöld zsinór a hitet és a Jézusba vetett bizalmat jelképezte.

Álmában Ellen a szíve mellé helyezte a zsinórt, és boldogan jött le a keskeny lépcsőn. Közben áldotta az Urat, és mindenkinek örömmel beszélt arról, hogy hol találják meg Jézust.

Amikor Ellen felébredt az álomból, már sokkal szebbnek tűnt számára a világ, és béke költözött a lelkébe, Jézusnak köszönhetően.

GONDOLKOZZ!

- A zöld zsinórról szóló álomnak melyik a legfontosabb pillanata?
- Milyen hatással volt Ellen White munkássága az életedre?
- Véleményed szerint az emberek miért nem fogadják el Ellen White üzeneteit?

CSELEKEDJ!

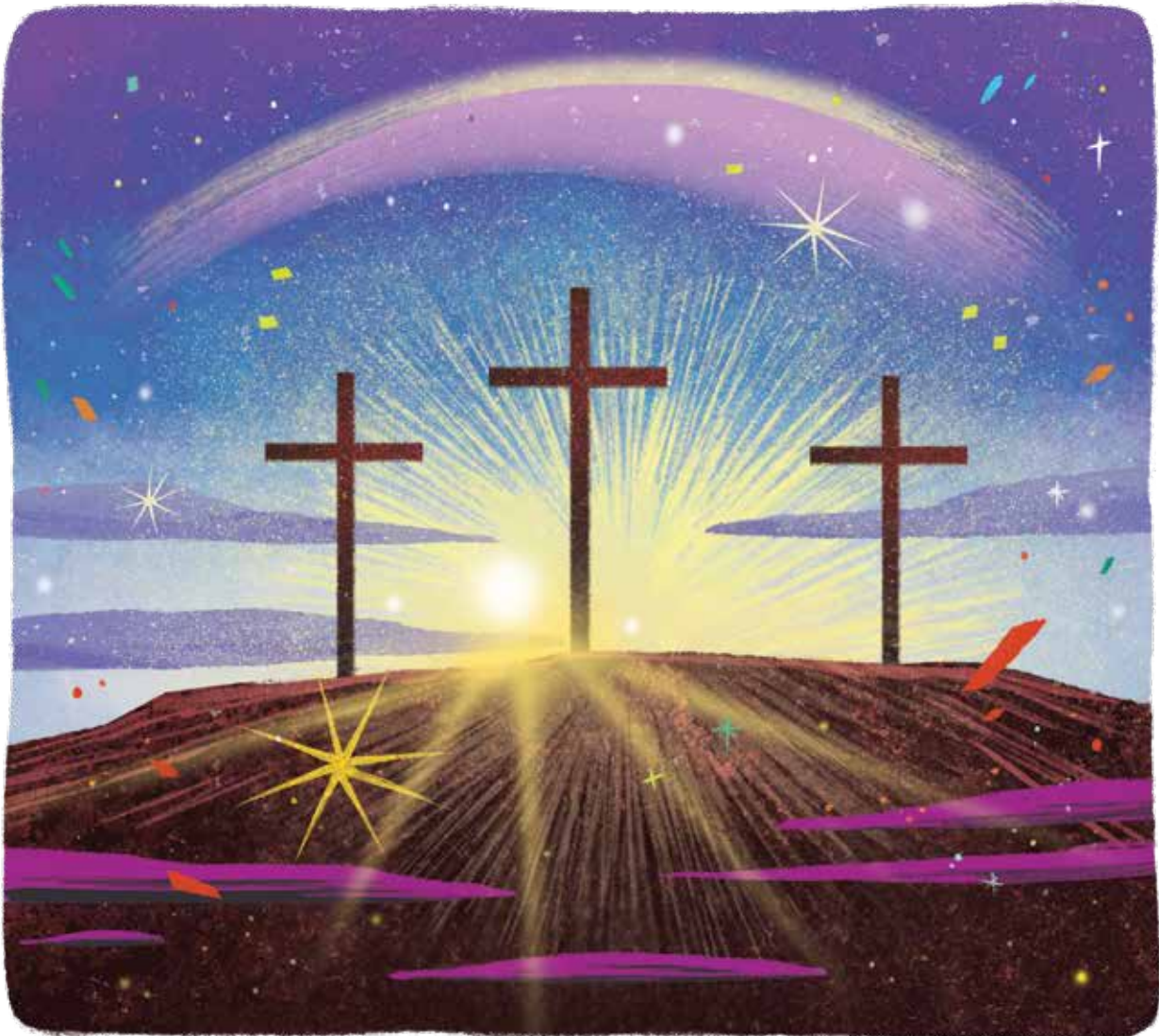
Egy fűző vagy fonat segítségével készítsd el saját „zöld zsinórodát”. Helyezd jól látható helyre, hogy mindig arra emlékeztessen, hogy bármikor bízatsz az Úr Jézusban. Akár kedvenc bibliai ígéretedet is ráírhatod egy cetlire, amelyet a zsinórra fűzöl.

Vágj egy 17 × 12,5 centiméteres kartonlapot. Rajzolj rá egy nyíló ajtót és vágd ki ollóval, majd keress egy Jézust ábrázoló szép rajzot, és ragaszd az ajtó mögé. Ablakot is vághatsz rá, hogy jobban látható legyen Jézus. Ezután valahányszor kinyitod az ajtót, Jézus ott várakozik rád!

* Ellen G. White, *Életünk és munkánk*, 162. o.

** Ellen G. White, *Életünk és munkánk*, 163. o.

*** Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, 2. köt., 272. o.

Végül sikerült leírnia a teljes látomást, amit ti is elolvashattok *A nagy küzdelem* című könyvben.

Ellen White mennyei próféta ajándékának köszönhetően Isten végidei népe ma sok mindent tud arra vonatkozóan, hogyan kell felkészülni Jézus visszajövetelére. Ez különleges ajándék a Hetednap Adventista Egyház számára.

Az Ellen White-nak adott különleges üzenet azonban nemcsak ehhez a viszonylag kis létszámú emberi csoporthoz szól! Meg kell osztani azt az egész világgal! Csodálatos előjogunk, hogy fontos és megkülönböztető szerepet tölthetünk be a megváltási tervben, amelyek nemcsak a földi, hanem az örök életre is kihatásai vannak.

GONDOLKOZZ!

- Mit mondhatnál annak, aki azt állítja, hogy már nem fontos Ellen White munkássága?

- Mit gondolsz, ki volt Ellen White életében a legfontosabb személy, és miért?

CSELEKEDJ!

Szerezd be a *Jézushoz vezető út* című könyvet. Minden este lefekvés előtt olvasd el néhány bekezdést. Ezáltal jobban fogod szeretni Jézust.

Keress néhány különlegesen szép és fontos mondatot a *Jézushoz vezető út*, vagy más, Ellen White által írt könyvben. Ezeket a kijelentéseket másold le, vagy nyomtasd ki, majd ragaszd rá egy kartonpapírra. A „plakátot” kiszínezheted, berámázhatod, befóliázhatod, majd helyezd egy jól látható helyre. Néha szakíts időt, és olvasd el az üzeneteket. Akár kívülről is megtanulhatod Isten hírnökének, Ellen White-nak e különleges gondolatait.

Vezess naplót azokkal a fontos tanításokkal, amelyeket Ellen White írt vagy mondott. Rajzban is szemléltetheted a legfontosabb üzeneteket.

KÖVESS ENGEM!

A ROMÁNIAI UNIÓ STRATÉGIÁJA
2019–2024

2023–2024:
„KÖVESS ENGEM
VIDÁM SZÍVVEL!”
Az egészség éve

2022–2023:
„KÖVESS ENGEM HÁZAD
NÉPÉVEL EGYÜTT!”
A család és nevelés éve

2021–2022:
„KÖVESS ENGEM
FELEBARÁTODDAL EGYÜTT!”
A személyes munka éve

2020–2021:
„KÖVESS ENGEM
IFJÚSÁGOD IDEJÉN!”
A gyermekek és az ifjúság éve

2019–2020:
„KÖVESS ENGEM
MINDEN IGAZSÁGBAN!”
A Szentírás éve

55728